

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΘΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΣΗΦ
ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Η ΑΓΓΗ»,

διαθευομένου υπό Ν. Κοντόχωργα.

1864

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Ἐπειδὴ σκοπὸν προϋτίθεται ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τύπου τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἡμῶν Ἰωσήφ ἐκ Κρήτης τοῦ Ἁγιασμένου, - παρίσταται ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος ἐξαίτου-
μενος ταπεινῶς τὴν ἐπὶ τούτῳ Ἀρχιερατικὴν ἄδειαν, καθυποβάλλων συνάμα τὴν εἰρημέ-
νην Ἀκολουθίαν, ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐγκρί-
νῃ αὐτήν.

Τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος
Τοῦ ἐν Χριστῷ Ταπεινοῦ Τέκνου

ΙΕΡΕΥΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΟΣ.

Τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1864 Ε. Α.

Ο ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Θεωρήσας τὴν παρῶσαν, ἐγκρίνει ἵνα διὰ τοῦ τύπου διαδοθῇ ἡ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία καὶ ὁ Βίος τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Κρήτης, πρὸς Ἀγιασμόν καὶ ὠφέλειαν τῶν πιστῶν, ὅπως κτλ.

(Τ. Σ.) † ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Μητροπολίτης Ζακύνθου.

Σ. Χ. ΙΕΡΕΥΣ ΡΟΥΣΣΕΛΑΤΟΣ

Ἱερογραμματεὺς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΗ

ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 22.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ
τοῦ ἡγιασμέγου, τοῦ Κρητός.

Ἑσπέρas, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ἡ·
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχίρά.

Προσόμοια δευτεροῦντες τὰ δύο.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

ΤΟ σεπτὸν καταγώγιον, τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύ-
ματος. Μοναστῶν τὸ καύχημα καὶ ἀπάνθισμα· τῶν
Ἱερέων τὸ τίμιον, καὶ θεῖον ἀγλαΐσμα, τῶν Κρητῶν
τὴν καλλονήν· τὸν γενναίως πατήσαντα, τοῦ ἀλάστο-
ρος, μεθοδίας ἀπάσας ἐν αἰνέσει, Ἰωσήφ τὸν θεοφό-
ρον, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν.

ΤΟΝ ἀνδρείως μαράναντα, τῆς σαρκὸς τὰ κινή-
ματα· καὶ ψυχὴν ὀλόφωτον ἀναδείξαντα· τὸν Ἰωσήφ

τὸν ἀοιδίμον, συμφώνως ὑμνήσωμεν, ἐκδοῶντες πρὸς αὐτόν· μὴ ἐλλείπῃς τὸν Κύριον, ὃν ἠγάπησας· ἱκετεύ· ἀπαύστως τοῦ δοθῆναι· σωτηρίαν τοῖς ἐκ πόθου, πιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

ΤΑ τοῦ κόσμου κατέλειπες, ὑπὲρ κόσμου γενόμενος· ἄγγελος ἐπίγειος, ὅθεν δέδειξαι· καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ζηλώσας τὸν ἑνδοξόν, Βίον τὸν ἀγγελικόν· καὶ τὴν ἀνω μητρόπολιν· οἰκητήριον· εἰλησὼς θεοφόρε μὴ ἐλλείπῃς· ἱκετεύειν τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ἑτέρα. Ἦχος β'.

Ποῖσις εὐφημιῶν στέμμασι.

ΠΟΙΟΙΣ εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τὴν θείαν χάραν; Ἰωσήφ τοῦ Θεοῦ τρισμακάρος, τὴν σεπτὴν τῷ ὄντι καὶ ἑνδοξόν· καὶ τὴν παρ' Ἀγγέλων ἐστεμμένην· στεφάνῳ τριπλόῳ νίκῃς τῆς ἀσκήσεως, τῆς θείας ἱερατείας καὶ ἀθλήσεως, τῆς νοητῆς, καὶ Τριάδι παρεστῶσαν ἁληκτα, ἣν καὶ προσθεύει διὰ παντός· εἰρήνην δωρήσασθαι, τοῖς πόθῳ αὐτὸν γεραίρουσι.

ΠΟΙΟΙΣ οἱ εὐτελεῖς χεῖρες, ἐπαινέσωμεν τὸ θεῖον στόμα· τὸ Θεῷ προσάξαν τὸν ἄπαυστον, ὕμνον τὸν σεπτὸν καὶ οὐράνιον. καὶ ὑμνολογῆσαι τὸν Παρθένον· καὶ φίλον καὶ ἐπιστήθιον Ἀπόστολον· ἐξ οὗ περ, καὶ τὴν σοφίαν ἐκληρώσατο, τὴν νοητὴν τε καὶ θείαν· ὅθεν καὶ τῆς δόξης κοινωνήσας τῆς ὑπὲρ νοῦν. Χριστὸν ἱκετεύει νῦν, σωτηρίαν ἡμῖν δωρήσασθαι.

ΠΟΙΑ πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσοίσμεν σοι

ἐπαξίως. πάτερ Ἰωσήφ παναοίδιμε. δόξα Ἱερῶν καὶ καύχημα, τύπος καὶ κανὼν τῶν Μοναζόντων, οὐκ ἔστιν ἐγκωμιάσαι σου τὰ θαύματα, θαμβοῦσι, διόπερ νοῦν τε καὶ διάνοιαν, τῶν σῶν ἀγώνων οἱ κόποι· ὧν τὰς ἀντιδώσεις, καθορώντες παρὰ Θεοῦ· ἐν σοὶ μεγαλύνομεν, τὸν ἀξίως σε δοξάσαντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

ΤΩΝ Ἱερῶν καλλονῇ, καὶ Μοναζόντων τύπον, τὸν ὄντως ποιμενάρχην, καὶ τῶν πτωχῶν τὸν δοτῆρα τὸν εὐσπλαγχνον· συνελθόντες οὖν φιλέοργοι, ἁσματικοὶς ἐγκωμίοις βοήσωμεν ἅπαντες· χαίροις ὁ τῆς ἐν Κρήτῃ φρουρὸς, καὶ βάσις ἀσφαλῆς καὶ μέγας ἀντιλήπτωρ· χαίροις ἀστήρ φαεινότετε, ὁ τῇ πατρίδι ὅτι διαλάμπας ταῖς χάρισι· χαίροις τῶν θληθομένων χαρὰ καὶ εὐφροσύνη· καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις θερμότατος προστάτης· καὶ νῦν Πατέρων ἀγλάισμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αἰεὶ, τὴν σεβάσμιον καὶ χαρμόσυνον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

ΤΙΣ μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀναμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράσως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευσ, σε· μὴ Παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα,

ΔΙΚΑΙΩΝ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται
αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν
πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ
γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐ-
τῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγά-
λα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ
εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ
ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσε-
δέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνα-
λάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει
αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ,
συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενου-
σιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ,
καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΙ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μι-
αθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ
τοῦτα λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ
διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ
σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιή-
σει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα
δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον.
Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα ὅσυνεῖ δὲ ἀ-

πότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ
κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ
βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν
νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν
ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείουσιν ἀποτόμως.
Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαί-
λαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν
ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ
περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυ-
ρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει
ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀ-
ριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις
ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρε-
στος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρ-
τωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν
αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ
φauλότητος ἄμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυ-
μίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐ-
πλήρωσε χρόνους μακροὺς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσε ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ
δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ δι-
ανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ,

Ἡ συνήθης ἐκτενής.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στιχὴν ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

ΤΗΝ τοῦ ἀμέμπτου σου βίου λαμπρότητα, ἐθαύμασαν ὁρῶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ ἀνθρώπων τὰ πλήθη· καὶ γὰρ ὢν ἐν τῷ κόσμῳ, κόσμου ὠφθῆς καὶ σαρκὸς ἔξω μακάριε· ὅθεν ἀνεδείχθης Βροτὸς οὐράνιος. καὶ Ἀγγελος ἐπίγειος· καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Ἦχος β΄.

ΣΕ τὸν θύτην καὶ Ὅσιον Κυρίου· τὸν λύχνον τὸν φαινότατον, τὸν ἐν τῇ Κρήτῃ λαμπρῶς ἐκλάμψαντα· ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυγον.

Ὁ αὐτός.

ΤΙΣ ἰσχύσει πρεπωδῶς ἀνυμνήσαι σε Πατὴρ ἡμῶν; τῇ δυνάμει γὰρ τοῦ Σταυροῦ περιφραχθεὶς, τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας οὐκ ἔπηξας, ἀλλ’ ἀκλινῇ γνώμῃ τούτων τὰς φάλαγγας διώλεσας, καὶ τελέσας ὁσίως σοὺ τὸν δρόμον, ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύεις τῶν ποθομένων σοι διὸ παρρησίαν πεπλουτηκῶς πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα, αἰτῆσαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Ως Ἰερεὺς πανάριστος, καὶ τῶν Ὁσίων συνεφάμιλλος, ἐν Παραδείσῳ Πάτερ διηνεκῶς αὐλιζόμενος, τὰ τῶν πόνων ἐπαθλὰ κομίζῃ, καὶ ζῶν ἀντὶ θανάτου αἰδίου εὐρηκας· ὅθεν καὶ ἡμᾶς ὡς συμπαθῆς περι-

φροῦρησον, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρούμενος, καὶ ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος, π.λ. α΄.

ΟΣΙΕ Πάτερ, τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καλῶς ἐτέλεσας· τὸν πλοῦτον γὰρ σκορπίσας, καὶ ἀκτῆμων γενόμενος· ἡράς σου τὸν σταυρὸν, καὶ ἠκολούθησας Χριστῷ· καθ’ ἡμέραν ἀποθήτκων μακάριε ὅθεν πᾶσιν ἐβόας, ἀκολουθήσατε τῷ Χριστῷ, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε· μηδὲν προτιμήσῃτε τῆς ἀκολουθήσεως αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὐρήσῃτε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων ὧν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Θεοτοκίον.

ΤΗΝ ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δειξὼν ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνῇ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Καὶ αἱ συνήθεις αὐχαί.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ΣΗΜΕΡΟΝ πόλις Ζακύνθου, χαίρει κατέχουσα, θήκην τῶν σῶν λειψάνων, Ἰωσήφ θεοφόρε· ἦν καὶ περικυκλοῦντες ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· μὴ διαλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Στιχ. Τίμιος ἐστὶν ἁγίος Κύριον.

ΤΙΜΙΟΣ ὄντως ἐφάνη, ἐν σοὶ ὁ θάνατος· ὁσίοις

γὰρ Κυρίου, ἀνεδείχθης παμμάκαρ· νεκρώσας γὰρ τὴν σάρκα μελέτη αἰεὶ, τοῦ θανάτου ἐζώσας· τὸ πνεῦμα ὅθεν οἰκῆσας ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἐν γῇ ἡμῶν νῦν μέμνησον·

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ΩΣ φοῖνιξ Πάτερ ἐν οἴκῳ, Κυρίου ἠνθησας· καρπὸς τοὺς ἀσυλήτους ἀρετῶν, ἀναθάλλων· εἰς ὕψος ἀναβάς δὲ, στεφάνῳ στεφθεὶς, ἀμαράντῳ ἀσκήσεως· καὶ στεφηνόφορος Κυρίῳ παρεστηκώς, τῶν τιμῶντων σε μνημόνευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

ΕΧΕΙ μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἐνδοξος, Ἰωσήφ αἰοῖδιμε· τὰς οὐρανίους μονὰς κατοικητήριον· ὧν τὸ κάλλος ὁ ὑπερύμνητος Θεός· παρὰ τῶν θείων Γραφῶν ἐρμηνεύεται· ἔχει δὲ καὶ τὸ πανθαύμαστον, καὶ καρτερικώτατόν σου σῶμα τὸν Ἀπωστολικόν τοῦτον Ναὸν ἐπὶ γῆς, ἄφθονον κρίνην, θαυμασίῳ, νοσημάτων ἀλεξητήριον· ἐνθα προστρέχοντες θεραπείας ἀρυόμεθα· φρούρησον πανεύφημε, τὴν σὲ ἐορτάζουσαν Ζάκυνθον, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν· παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χωρηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱεσίας προσδεχομένη δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τὸ νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα, τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν Κρητῶν τε τὸν γόνων καὶ Ζακύνθου τὸ καύχημα, τῶν Πατέρων κλέος καὶ δόξα Ἰωσήφ τὸν αἰοῖδιμον· τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοὶ, οὗ δόξη ἀβρόντη ἡ Τριάς, ἐτιμήσατο τὸ σκῆνος, διασώσασα ἀφθορον. Δόξα τῷ ἀγιάσαντι αὐτὸν, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀναδείξαντι φρουρὸν, καὶ ἄμισθον πιστοῖς, Ἰατρὸν τοῖς κάμνουσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ, φθεγξαμένου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εν τῷ Ὁρθρῷ μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Δίς. Καὶ νῦν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΟΝ βίον ἐπὶ γῆς, καθαρῶς ἐκτελέσας· καὶ Πνεύματος ὀφθεὶς καταγώγιον θεῖον· ὡς ἥλιος ἐλαμψας, ἐν τῇ Κρήτῃ μακάριε· τῶν ὑμνούντων σου, ψυχὰς καὶ φρένας αὐγάζων, τὴν πανσέβαστον, καὶ παναγίαν σου μνήμην, Ἰωσήφ αἰοῖδημε.

Δόξα. Ὁμοιον.

ΕΞΗΝΘΗΣΑΣ σεπτῶς ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς κρῖνον ψαλμικῶς τὰς ψυχὰς καθηδύνων, τῶν πίστει

ἐκτελούντων σου, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, καὶ βοώντων σοι, ὡς παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Εὐσπλαχνον, μὴ ἐπιλάβου Παμμάρκα, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτολοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος π.λ. α.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΑΝΥΜΝΗΣΩΜΕΝ πάντες τὸν Ἰωσήφ τὸν κλεινόν· ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς ἡδονὰς τῶν παθῶν τῇ ἐγκρατεῖα καὶ στενῇ ὑπομονῇ τῇ ἑαυτοῦ, καὶ καταισχύσαντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ τοῦτου πάσας ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΖΩΗΣ ἐφιέμενος, τῆς ἀκηράτου Σοφῆ, τοῦ Κόσμου τὴν τερπνότητα, ὥσπερ ἐπίβουλον, παρεῖδες καὶ σκύβαλα· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, Ἰωσήφ θεοφόρε· ἦλθες ἐν γυμνασίῳ Δερμανάτου προθύμως, ἐν ᾧ τῶν μεμνημένων σου μέμνησω πάντοτε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ Θεόνυμφε, καὶ παντευλόγητε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις, καὶ προσφύγιον, πρὸς σὲ καταφεύγοντα, οἰκτειρόν με καὶ σῶσον, ἐκ χειρὸς πολεμίων· λύτρω,

σαί με κινδύνων, καὶ παντοίας ἀνάγκης, ἵνα ὑμνῶ σε σωσμένος σὲ τὴν Πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος π.λ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΟΥΣ θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν· τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, καὶ τὴν σάρκα μισήσας, τὸ πνεῦμα ἡγάπησας· καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων, τὸν κόσμον κατέλειπες· ὅθεν ἡμφιάσω, θεῖαν αἴγλην ὡς κόσμον, Ἰωσήφ παναοίδιμε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρίσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

ΤΩΝ δαιμόνων τὸ θράσος καταλαβὼν, καὶ τελέας τὸν βίον ἀσκητικῶς, χοροῖς συνηρίθμησαι, Μοναστῶν ἱερώτατε, διηνεκῶς ἀπλέτου, φωτὸς ἐμφορούμενος, καὶ τῆς σεπτῆς Τριάδος, τὴν δόξαν θεώμενος· ἥς περ τοὺς ἐν πίστει, ἐκτελοῦντας τὴν θεῖαν, καὶ ἐνδοξον μνήμην σου, μετασχεῖν καθικέτευε· ἵνα πάντες βοῶμεν· σοὶ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρίσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗ κενώσας τοὺς κόλπους τοὺς Πατρικοὺς, ὁ Υἱός σου ἀτρέπτως ἐπὶ τοὺς σοὺς, νῦν κόλπους καθέζεται, ἀναπλάσαι βουλόμενος, τὸ φθαρὲν κακίαν, τοῦ ὄψεως Ἀχραντε, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξώσθη, μακρὰν ὡς

παρήκοον· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις, νῦν αὐλίζεται χαῖρον,
δοξάζον τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμεν Ἀγνή, πρέ-
σβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι
τὴν συγχώρησιν, τοῖς πιστῶς προσκυνῶσι τὸν ἀ-
χραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ·

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν, Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος π.λ. β'.

ΟΣΙΕ Πάτερ ἐκ βρέφους τὸν Κύριον καλῶς ἠγά-
πησας· καὶ τὴν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ φύλαξιν, σημείον
ἀγάπης πρὸς αὐτὸν ἀνέδειξας· μετ' ὧν καὶ δι' ὧν, ἀνέ-
πτυξεν πρὸς Οὐρανόν· μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, αὐτὸν
δοξολογῶν· ὃν καθικέτευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, κτλ. Οἱ Κανόνες.

Ὁ παρὼν, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ζ'.

Ποίημα Γεωργίου Ἱερέως τοῦ Παιδιώτου. καὶ τοῦ
Ἀγίου. εἰς ἡ'.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ΧΑΡΑΣ χαῖρε πρόξενε, χαῖρε Μαρία πανύμνητε·
σεμνή χαῖρε ἀσπιλε, χαῖρε μητρόθεε, χαῖρε ἀφθορε,
χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε ἡ τὸν Ὑψιστον Θεὸν γεν-
νήσασα.

ΧΑΙΡΕ σοὶ προσφέρωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ πί-

σεως· ἀεὶ χαῖρε λέγοντες Θεοχαρίτωτε· χαῖρε καυχή-
μα, πιστῶν χαῖρε τὸ κλέος· χαῖρε ἡ ἀνοιξασά πάλιν
Παράδεισον.

ΧΑΙΡΕ θεία οἰκησις, Τριάδος χαῖρε ἀμίαντε· Πα-
τὸς χαῖρε βούλησις, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε σκήνωμα,
Υἱοῦ παρθενομήτητο· χαῖρε κόρη Πνεύματος ἡ ἐπι-
φοίτησις.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Ἀγγέλου σοι, οἱ εὐσεβεῖς ἀνακράζω-
μεν· Θεοῦ χαῖρε ἐνδυμα, χαῖρε Μητρόθεε· χαῖρε ἄχ-
ραντε, Χριστὸν χαῖρε τεκοῦσα· χαῖρε ἀπειρόγαμε,
χαῖρε ἀνύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ἤχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.
Κατὰ Ἀλφάβητον.

ΑΝΟΙΞΩ τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύ-
ματος· καὶ λόγον καὶ σύνεσιν, καὶ νῦν χαρίσαι μοι·
τοῦ δυνήσομαι, τὸν Ὁσιον ὑμνεῖσαι. Ἰωσήφ τὸν δίκαι-
ον καὶ παμμακάριστον.

ΑΓΙΩΣ τὸν βίον σου, ἐν γῇ Παμμάκαρ διήνυσας·
καὶ σταυρόν ἐβάστασας τὸν σὸν πανεύφημε, καὶ προ-
σέδραμες, τῷ σῷ Κυρίῳ Πάτερ· καὶ κατηκολούθησας
αὐτοῦ τοῖς ἔχνεσι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ κράτος σε, μίαν ἀρχὴν ἐπιστάμεθα,
Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν συνάναρχον· τὸ πανάγιον
καὶ θεῖον πάντες Πνεῦμα· πιστοὶ προσκυνήσωμεν καὶ
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

ΓΑΣΤΡΙ ΣΟΥ ἐβάστασας, τὸν Βασιλέα τῆς κτί-
σεως, Παρθένε θεόνυμφε καὶ ἀπεκύησας· τὸν λυτροῦ-

μενόν τὸν κόσμον τῆς κατάρας· δίοσε δοξάζομεν τὴν
υπερένδοξον.

Ἔτερος Κατ'ὸν τοῦ Ἀγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

ΤΗΣ οὐρανίου βασιλείας ἄξιος, οἰκῆτωρ Πάτερ
ὀφθείς, τῷ τοῦ Χριστοῦ θρόνῳ, σὺν Ἀγγέλων τάγμα-
σι, παρισταμένους πάντοτε· φωτισμόν μοι δοθῆναι, σαῖς
ἰκεσίαις ἄξιωσον, ὅπως εὐφημήσω τὴν μνήμην σου.

ΠΑΝΤΑ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἐμίσησας, καὶ ἠχο-
λούθησας, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, ζέσει δὲ τῆς πίστεως
προεῖλου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς
προσευχὰς καὶ τὰ δάκρυα· μάκαρ Ἰωσήφ παναοίδιμε.

Δόξα.

ΤΑΣ πυριφλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, δρόσῳ
κατέσβεσας· ἀσκητικῶν πόνων, ὅθεν σοι ἀνέτειλε τῆς
ἀπαθείας ἥλιος, καὶ υἱόν σε ἡμέρας λαμπρότατον ἀ-
ναπέδειξε. πάτερ Ἰωσήφ ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΥ τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων ἔλυσας, καὶ εὐλο-
γίαν ἤμῃν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ἐδωρήσω τέξασα ὑ-
περφυῶς Πανύμνητε· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀμαρτη-
μάτων τὴν ἄφρσιν, δοῦναι τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Καταβασία.

» **Χ**ΕΡΣΟΝ ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσε
» ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λα-
» ῶ περποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἅ-
» σωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ΧΑΙΡΕ τῶν Ἀγγέλων χαρμοσύνη. Ἀνθρώπων
ψυχῶν χαῖρε ζωή· χαῖρε πνοή τῆς κτίσεως, χαῖρε τοῦ
κόσμου σύστημα· χαῖρε Θεοῦ ἐξίλασμα, χαῖρε πιστῶν
τὸ διάσωμα.

ΧΑΙΡΕ προπατόρων ἀρὰς λύσις· τῆς ἐπαγγελίας
χαῖρε γῆ. Πατριαρχῶν τὸ βλάστημα, χαῖρε Πατέρων
ἄκουσμα· τῶν Προφητῶν συμπέρασμα· χαῖρε Δικαί-
ων ἁγίασμα.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Πατρὸς ἡ θεία νύμφη. Υἱοῦ χαῖρε
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἡ ἐπισχίασις· τοῦ παναγίου
Πνεύματος, χαῖρε ἡ μόνη τέξασα, Ἐμμανουὴλ τὸν
Θεάνθρωπον.

ΧΑΙΡΕ ὁ Ἀγγελος ἐβόα, ἐλθὼν ἐν τῇ πόλει Να-
ζαρέτ· διὸ καὶ οἱ ἰκέται σου, χαῖρε Παρθένε ψάλλομεν·
χαῖρε Θεογεννήτρια, χαῖρε ἀπείρανδρε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός.

ΔΗΜΟΣ Ἱερέων καὶ Ὁσίων, ἡθροίσθη κηδεῦσαι
τὸ σεπτόν, σὸν σκῆνος παμμακάριστε, ἰάσεις δὲ ὁ τά-
φος σου· τοῖς ἀσθενέσι δίδωσι, καὶ εὐρρωστίαν πα-
νεύφημε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ἰώβ σε ἐν τοῖς ἄθλοις· γνωρίζομεν
πάτερ Ἰωσήφ, ἐχθροῦ γὰρ δελεάσματος, ὑπέμεινας
μακάριε· καὶ πειρασμοῖς ἀνάλωτος, ὡς περ τὸς στύλος
ἀκλόνητος.

ΕΝ καὶ τρία ἔστιν ἡ Θεότης. Πατὴρ γὰρ τὸ ἐν καὶ
ὁ Υἱός, δυσὶ προσώποις ἐγνωσται, καὶ Πνεῦμα τὸ πα-

νάγιον· ἰδοὺ τὰ τρία ἐν ἐστὶ, μία οὐσία καὶ δύνამις.

Θεοτοκίον.

ΖΑΛΗ τῶν κακῶν με περιέχει, καὶ νῦν ἁμαρτίας ἀγαθή, διὸ καθικετεύω σε, τὰ πάθη τὰ θλήθρια, ἀπενεγκρῶσαι Δέσποινα, ἵνα ὑμνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

ΚΑΛΩΣ ἐκθρέψας Ἰωσήφ, τοὺς πενομένους ἐν Κρήτῃ, ὡς περ ἄλλος Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, ὅθεν νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἔργων τὴν ἀντίδοσιν, εὖρες τρυφᾶν πλουσίως μετ' ἁσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΝΑΤΕΝΙΖΩΝ ἀκλινῶς, ταῖς τοῦ Κυρίου δόσις, πανασίδιμε θεόφρον ἀκτίσι· καὶ τοῦ πόθου τε τυχεῖν, ἰκέτευε ἐκάστοτε, ὅθεν καὶ τῆς ἐλπίδος, μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

Δόξα.

ΝΗΦΑΛΕΟΤΗΤΙ νοῶς, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φαντασθεῖς ταῖς δὲ φροντίσιν οὐδ' ὅλως, ἐνεπάρης ὑλικάις, πτεροῖς δὲ κουφίζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΩΤΗΡΙΩΔΟΥΣ δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας· φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς, σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Καταβασία.

» **ΤΟ** στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν· ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι. »

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΑΣΚΗΣΕΙ ἐφαίδρυνας τὴν ἱεράν σου στολήν· καὶ δῶρον προσήνεξαι τῷ σαρκωθέντι Θεῷ· Οὐσίαν δὲ ἁμωμον, ὧφθης πιστῶς ἐκφέρων τῷ τιθέντι ὡς θυμὰ· ὅθεν χάριν ἐδέξω τοῦ διώκειν τὰς νόσους, καὶ λύειν ἀβρῶστημάτων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἔτερον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ σοφὲ ἀσπασάμενος ὄντως, νηστειᾶν προσευχὴν, καὶ πανύχιον στάσιν· ἐγκράτειαν ἄμετρον, καὶ συντόνῳ δεήσει σου, σὺ κατέπληξας τῶν Ἀσωμάτων τὰς τάξεις, Πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Σωτήρι, δυσώπει Θεόπνευστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΑΡΙΑ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον· διάσωσον ἡμᾶς, εἰς φοβρὰν πεπτωκότας· σπλαγχνίσθητι Δέσποινα, τοὺς σοὺς δούλους καὶ ὠρεξον, τὴν πανάχραντον, σοῦ δεξιὰν καὶ ἐκ λάκκου, νῦν ἀνάγαγε, τῆς ἀγνωσίας Παρθέने, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

ΧΑΙΡΕ ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων Θεὸν, χαῖρε Οὐρανοῦ τὸ στερέωμα· χαῖρε Ἡλίῳ ἡ παρέχουσα τὸ φῶς, χαῖρε Σελήνῃς τὸ φῶτισμα, χαῖρε τῶν ἀστέρων ἀγλαῖσμα.

ΧΑΙΡΕ ἡ διδοῦσα τὸ φῶς ἐν πυρὶ, χαῖρε ἡ ἀέρα δροσίζουσα· χαῖρε βεβαίως ἡ κατέχουσα τὴν γῆν· χαῖρε ὑδάτων σύστημα, χαῖρε ἀρμονία τοῦ σύμπαντος·

ΧΑΙΡΕ εὐδοκία ἀνάρχου Πατρὸς, χαῖρε συνανάρ-

χου Υιού αὐτοῦ, σκήνωσις Θεία, χαῖρε σκίαισις φαιδρά,
συναϊδίῳ Πνεύματος, χαῖρε ἡ Θεότητος ἔμπλεος.

ΧΑΙΡΕ Ἀρχαγγέλου ἡ ζωσα φωνή, χαῖρε Γα-
βριήλ θεῖον καύχημα, χαῖρε Μαρία ἡ τεκοῦσα τὸν
Χριστόν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, κεχαριτωμένη
πανάμωμε.

Ἄλλος τοῦ Ἀγίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η δὺς νῦν ἀνυμνεῖσθω, ἡ ἁγία καὶ πάνσεπτος· ἡ
ιερωτάτη, σὺν τῷ Ἀποστόλῳ καὶ κήρυκι, τῷ Ἰωάννῃ
τῷ θεῷ Θεολόγῳ δέ. Ἰωσήφ τε οὗτος, ὁ ἱερός καὶ σε-
βάσιμος.

Η τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου, Ἰωάννου εὐφραίνεται,
Ἐκκλησία Πάτερ, καὶ ὡς θησαυρὸν ἀνεξάντλητον
τὴν σὴν σοφὴν Θεοφύρε ἔνδον ἔχουσα· ἱαμάτων τε πᾶσι
πιστοῖς ῥῶσιν δίδουσα.

ΘΕΟΣ ἀναρχος ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν ὁ Θεός,
καὶ Θεός ὁ Λόγος, εὐαγγελικῶς προῦπέγραψεν, ὁ ἱ-
ερός Ἰωάννης ὁ θαυμάσιος· σὺν Υἱῷ δέ, τῷ μονογενῇ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

ΠΕΡΕΙΣ Ἀρχιερεῖς τε, σὺν Ὅσις καὶ Μάρτυσιν·
Ἱερομαρτύρων, Θεῶν γυναικῶν ὁ κατάλογος, καὶ Προ-
φητῶν Ἀποστόλων καὶ Δικαίων τε. Κόρη Δέσποινα ὑ-
μνολογοῦμεν τὸν τόκον σου.

Ἄλλος. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

ΣΥ τὴν ὁδόν, στενὴν τὴν ὄντως ἐβάδισας· σὺ νη-
στεία, τὴν σάρκα, ἐμάρανας, ὑπερφυῶς ὄθεν δυσμε-
νῶν, στίφος κατεπλάγη, τὴν ἀκλινῇ καρτερίαν σου.

Ἀγγέλων δ' αἱ χορεῖται, σὺν ἀνθρώποις ἐβόων· τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ΣΥ τῆς ψυχῆς, ἡρδευσας αὐλακας Ὅσις· καὶ δα-
κρύων, ρείθροις ἐγκατέσπειρας, τῶν ἀρετῶν σπόρον
ἀληθῶς· ὃν καλλιεργήσας, ἀσκητικοῖς πόνοις ἐνδοξε·
ἐδρέψω τῶν δραγμάτων, τοὺς καρποὺς ἀποθήκαις,
ταῖς ἀσύλοις συγκλείσας πανένδοξε.

Δόξα.

ΣΥ Ἰωσήφ, ἔλαφος ὥσπερ ἐδίψησας, ὃν ἐκ πόθου,
Κύριον ἐζήτησας, μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν, καὶ
συντετριμμένης καρδίας ὄντως τρισόλβιος· καὶ ὑπὲρ κό-
ρον τούτου, κορεσθεὶς ἀναμέλπεις, τῇ δυνάμει σου
δόξα φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΥ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε· σὺ
προστάτης, σὺ καὶ καταφύγιον Χριστιανῶν τείχος καὶ
λημὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις παν-
άμωμε· καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Καταβάσια.

» **ΕΚΑΛΥΨΕΝ** οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προσελθὼν, τοῦ ἁγιασματοῦ σου, τῆς ἀ-
» φθόρου Μητρὸς. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὠφθης
» ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάν-
» τα, τὰς σῆς αἰνέσεως.»

Ῥδὴ ἐ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ΧΑΙΡΕ Μητροπάρθε, τῶν Ἀποστόλων κήρυγ-
μα, τῶν Ἱεραρχῶν χαῖρε τὸ κύδος· χαῖρε Μαρτύρων

θάρος τὸ ἐνθεον· χαῖρε τῶν Ὁσίων καλλονή, χαῖρε Ὑπεράγιον τῶν ἁγίων ἡ τέξασα.

ΧΑΙΡΕ πιστῶν στήριγμα, ἀπίστων χαῖρε κάθειρξις, χαῖρε εὐσεβοῦντων θεία σκέπη, ἁμαρτανόντων χαῖρε ἀνόρθωσις· χαῖρε ἡ ἐλπίς χριστιανῶν, χαῖρε ἡ κυήσασα, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

ΧΑΙΡΕ ἡ κατέχουσα, Τριάδος τὸ μυστήριον, χαῖρε θεῖον ὄχημα Κυρίου· χαῖρε Ἡψίστου Πατρός τὸ θέλημα, χαῖρε ἐνδιαίτημα Υἱοῦ, χαῖρε ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου ἐπέλευσις.

ΧΑΙΡΕ ὁ ἀρχάγγελος, κομίζων προσεφώνει σοι, χαῖρε τὸ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χωρίον· χαῖρε Κυρίου θρόνος ὁ ἐμφυχος· κεχαριτωμένη Μαριάμ, χαῖρε ὅτι μετὰ σοῦ ἔσται πάντων ὁ Κύριος.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ αὐτός.

ΚΑΛΩΣ τῶν ἀγωνά σου, ἐτέλεσας μακάριε, πῶς δὲ ἐτήρησας ἀμέμπτως· ἱεουργήσας Θεῷ ὡς Ἁγγελος· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς, εἰς φῶς τὸ ἀνέσπερον, Ἰωσήφ παμμακάριστε.

ΚΗΡΥΞΑΣ πανεύφημε, τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἐννομος ὡς ὄντως ἱερεὺς τε, καὶ πληρωτὴς τε αὐτοῦ γινόμενος· ὅθεν καὶ στεφάνων σε Χριστὸς, δὲ διςσῶς κατέστησεν, ὡς περ θύτην καὶ Ὅσιον.

ΛΑΜΠΡΥΝΕΤΑΙ πάντοτε, Τριάς ἡ ὁμοούσιος, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις συνεχφέρει, οὐσίαν μίαν καὶ κυριότητα, ἀναρχον Πατέρα σὺν Υἱῷ καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι, τοῦτην πάντες δοξάζωμεν.

Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ θεόνυμφε, τοῦ κόσμου τὸ διάσωμα, λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος· ἵνα σε δοξάζωμεν ἁγνή, καὶ μακαριοῦμέν σε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος, Ἰνα τί με ἀπώσω.

ΠΟΙΟΣ νοῦς ποῖα γλῶσσα, σοῦ τὸν ὑπερθαύμαστον βίον πανένδοξε, Ἰωσήφ ἐξείπη· καὶ τὴν πάντιμον καὶ μακαρίαν ζωὴν, ἣν περ παραδόξως, πόθῳ τρωβεῖς ὑπὲρ Κυρίου· καρτερῶς καὶ γενναίως διήνυσας.

ΤΗΣ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐκπιὼν μακάριε, βλύζουσα δέδειξαι, κρήνη θεῖον ρεῖθρον, κατανύξεως Πατέρα πανόλβιε· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες, ἐν εὐφροσύνῃ εὐφημοῦσι, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους σου Ὅσιε.

Δόξα.

ΜΕΤ' Ἀγγέλων χορεύων· ὦν τὸν βίον Ὅσιε καλῶς ἐζήλωσας· τὸν Θεόν πρεσβεύειν, μετ' αὐτῶν μὴ ἐλλείπης ἐκάστοτε, ὅπως ἐν αἰνέσει, χαρμονικῶς ἐπιτελοῦντες· τὴν σὴν μνήμην αὐτὸν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

ΜΗΤΡΙΚΗΝ παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κερκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία.

» **ΩΣ** εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡ τά-

«λας ἐβόα ἐγὼ· πρὸ γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεόν,
«φωτὸς ἀνεπτέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥδὴ ζ'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,

ΧΑΙΡΕ σοφίας ἢ φρόνησις, χαῖρε δικαιοσύνης ἀ-
σφάλεια· χαῖρε πανάρετε, χαῖρε ἀνδρείας ἢ δύναμις,
χαῖρε τῆς σωφροσύνης ἢ σεμνοπρέπεια·

ΧΑΙΡΕ ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, χαῖρε ἀπελπισμένων
ἀντίληψις, χαῖρε κραταίωμα, χαῖρε τῆς πίστεως ἔρη-
σμα, χαῖρε πολεμουμένων, θεία βοήθεια.

ΧΑΙΡΕ Πατὴρ ἢ ἀπόφασις, χαῖρε Υἱὸς ὁ τόκος
καὶ Πνεύματος, χαῖρε ἐκπλήρωσις, χαῖρε Τριάδος φα-
νέρωσις· χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἢ ἀνακαίνισις.

ΧΑΙΡΕ Παρθένων εὐπρέπεια, χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ
θεῖον πρόσφθεγμα· χαῖρε δλόφωτε, χαῖρε βροτῶν ἀνα-
γέννησις, χαῖρε ἢ τῶν δαιμόνων κατεξολόθρευσις.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτός·

ΝΑΟΣ ἐγένου μακάριε, τοῦ θεοῦ καὶ πανσέπτου
τε Πνεύματος, βιώσας Ὅσιε, ἐπὶ τῆς ὥς περ ἄσαρκος,
διὸ σὺν Ἀσωμάτοις χοροῖς ἡρίθμησαι.

ΝΑΟΣ ὁ θεὸς πανόλβιε, τοῦ θεοῦ Ἀποστόλου
καὶ κήρυκος, ὃν ἐλειτούργησας, νῦν τὴν σορὸν σου κα-
τέχει γὰρ, ἦν πάντες προσκυνοῦμεν κατασπαζόμενοι.

ΞΕΝΟΝ βροτοῖς τὸ μυστήριον, Τριάδος τῆς ἀγί-
ας γνωρίζεται, ἀλλ' ἀληθεῖα τε Πατὴρ ἀγέννητος πέ-
φυκε, καὶ σὺν Υἱῷ τὸ Πνεῦμα δοξολογήσωμεν.

Θεοτοκίον.

ΟΡΟΣ κατάσκιον ἄχραντε, ὁ θεὸς Ἀββακούμ σε

ὑπέγραψεν, λύπην κλεισμένην τε ἄλλος Προφῆτης ἐ-
φώνησεν· ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον πάντες κηρύττομεν.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΣΥ φάλαγγας τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσαν ἀνδρείαν ἠφά-
νισας, ἰσχυρὴ θεουργικῇ, βωννύμενος ὄθεν σου, Ἄγγε-
λοι ἐθαύμασαν, τὴν ζωὴν τὴν θείαν, Ἰωσήφ ἀειμα-
κάριστε.

ΙΝΑ βλασῆσας καλῶς, ὡς εὐθαλὲς κρίνον Ὅσιε,
νῦν εὐωδίας πληρεῖς, τὴν πόθω κατέχουσας, θήκην τῶν
λειψάνων σου, Ζάκυνθον συντήρει, ταῖς πρεσβείαις
σου ἀκλόνητον.

Δόξα.

ΘΕΚΗΝ λειψάνων τῶν σῶν, Ζάκυνθος πόθω κα-
τέχουσα, καυχᾶται διηνεκῶς, σήμερον δὲ ψάλλουσα,
πιστῶς περιτύσσεται, ταύτην καὶ δοξάζει, τὸν δοξά-
σαν τὰ σε Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΡΟΣΘΕΙΗΜΕΝ τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰ-
κεσίαις σου, Θεογεννήτορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάντα
γινε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράσως, σαρ-
κωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καταβάσις.

«**ΕΒΟΗΣΕ** ΣΟΙ, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς
»τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέσῃ, ἐκ Θεοῦ Χριστῆ, σὺ
Θεὸς μου.

Κοιτάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΤΩΝ Πιστῶν προίστασαι καὶ ἀπαλλάττεις, ἀπὸ πά-

σης θλίψεως ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεόν· ὦ Ἰωσήφ παναοίδιμε, κλέος καὶ δόξα, Ὁσίων καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ καθιερώθης Πάτερ, σὺ καὶ τὸν σαυρόν σου ἀράμενος, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντι, ἠκολούθησας, παρ' οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κωλυόμενος Ὅσιε· πάντα γὰρ ὡς σκύβαλα ἠγήσω, καὶ Χριστὸν ἐπόθησας, τῆς ἐφάρσεως δὲ τυχών, ἀντεδοξάσθης παρ' αὐτοῦ, τῶν θαυμάτων ταῖς ἐπιλάμψεσι· καὶ τὸ διδώξαι πάντας βοᾷν σοι. Κλέος καὶ δόξα Ὁσίων καὶ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κβ'.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ ἐπονομαζομένου Σαμάκου.

Στίχοι.

Ἰωσήφ τὸν μέγιστον ἐν σωφροσύνῃ,
Ἑμνήσωμεν ἅπαντες λαοὶ ἀξίως.

Τὸν ἐν ὑψέροις ἐκλάμψαντα τοῖς χρόνοις,
Κάλλει διαπρέψαντα καὶ ταπεινώσει.

Ἐσαυρόν εὐρὺν καὶ σκορπίσας τοῖς πᾶσι,
Κληρὸν Οὐρανὸν ἀξίως εὗρες μάκαρ.

Εἰκάδι Ἰωσήφ θεορρήμων ἐκθάνε δευτερίῃ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωσήφ, ἦτον γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιφέρειου Νήσου Κρήτης, ἀπὸ

ἓνα χωρίον Κεράμων καλούμενον, εὐσεβῶν γονέων υἱός, καὶ ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν δεκτικὴν μαθήσεως, ἐδόθη ἀπὸ τούτων γονεῖς τοῦ εἰς ἓνα διδάσκαλον θεοσεβέστατον καὶ σεβάσμιον πνευματικὸν Πατέρα, ὁποῦ ἐκατοικοῦσεν εἰς ἓνα Μονήδιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπονομαζόμενον παρὰ τοῖς πολλοῖς τοῦ Δερματάνου, καίμενον εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη εἰς τὴν Χώραν Χανδάκου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον διδασκόμενος ὄχι μόνον τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα ἤθη, ἔμαθεν εἰς ὀλίγον καιρὸν ὅσα ἦσαν ἀρκετὰ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ, καὶ οὕτως ἀναγινώσκων καθ' ἑκάστην τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐγνώρισε τὴν πλάνην τοῦ κόσμου καὶ ματαιότητα, καὶ μισήσας ὅλα τὰ προσωρινὰ καὶ φθιρόμενα πράγματα τοῦ βίου τούτου, ἐποθοῦσε τὰ αἰώνια καὶ ἀφθαρτα ἀγαθὰ τοῦ Οὐρανοῦ· ὅθεν καὶ ἐδόθη ὅλως δι' ὅλου εἰς τὸ νὰ ἀγωνίζεται μετὰ μέγαλην προθυμίαν εἰς τὰς ἐναρέτους πράξεις, εἶχε δὲ καὶ ἐργόχειρον τὴν καλλιγραφίαν· οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ βλέποντες τὴν θεοσέβειαν καὶ ἀρετὴν τοῦ υἱοῦ τους, μεγάλως ἐφραίνοντο, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μετὰ ὀλίγον καιρὸν ἐτελεύτησαν οἱ γονεῖς τοῦ, ἔγυνεν οὗτος κληρονόμος εἰς ὅλα τοὺς τὰ ὑπάρχοντα, ὡς ἂν ὁποῦ ἄλλο τέκνον δὲν εἶχον ἄλλ' ὅμως ὁ Μακάριος δὲν ἐνικήθη παντελῶς ἀπὸ αὐτὰ, καὶ μετὰ ὅλον ὁποῦ ἦσαν ἀρκετὰ, ἀλλὰ μετὰ τὴν βουλήν τοῦ πνευματικοῦ τοῦ Πατρὸς καὶ Διδασκάλου, τὰ ἐδιαμοίρασεν ὅλα ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ μένωντας ἐλεύθερος ἀπὸ αὐτὰ, εὕρισκετο εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ γέροντός τοῦ μετὰ μέγαλην ταπεινώσειν, καὶ καταδαμά-

ζώντας τὸ σῶμά του μὲ νηστείαν ὑπέρμετρον, μὲ ἀ-
γυπνίαν, μὲ γονυκλισίας ἀμετρήτους, καὶ μὲ προσευ-
χὴν ἀδιάλειπτον, ἐνῖκα τὰς βίας τῆς φύσεως μὲ ὀλί-
γον ψωμί καὶ νερόν, καὶ μὲ ὀλίγον ὕπνον, καὶ ἀπλῶς
εἰπεῖν κάθε λογῆς ἀσκησιν καὶ ἐγκράτειαν ἐμεταχειρί-
ζετο, γενόμενος ὅλως δι' ὅλου σκευὸς καθαρὸν τοῦ
Παναγίου Πνεύματος· καὶ τὸ παράδοξον ἦτον, ὅτι καὶ
μὲ ὅλον ὁποῦ εὐρίσκετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς Πόλεως καὶ
τῶν θορύβων καὶ ταραχῶν τοῦ κόσμου, ἐκακαπάτησεν
ὅμως ὅλας τὰς πανουργίας τοῦ δαίμονος, ὥστε ὁποῦ
καὶ οἱ ἀσώματοι Ἄγγελοι ἐξεπλάγησαν.

Λοιπὸν ὁ πνευματικὸς του Πατὴρ βλέπωντας αὐ-
τὸν ὁποῦ ἐπρόκοπτεν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας εἰς τοὺς ἀ-
γῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἀνέβαινεν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς ἀ-
ρετὴν, τὸν ἔκαμε Καλόγηρον, καὶ τὸν ἐνδυσε τὸ θεῖον
καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν· καὶ ὅχι μόνον
τοῦτα, ἀλλὰ δοκιμάσας αὐτὸν ἱκανὸν καιρὸν, ἔκρινε
νὰ τὸν ἀνεβάσῃ καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης ὡς
ἄξιον πέμψας αὐτὸν διὰ γράμματός του εἰς τὸν Ἀρχι-
ερέα τοῦ τόπου ἐκείνου· ὃς τις ἰδὼν αὐτὸν, καὶ θαυμά-
σαστὴν σύνεσιν του, τὰ ἡθῆ του, καὶ τὴν ἄκραν ταπει-
νωσιν, τὸν ἐχειροτόνησε κατὰ τάξιν Ἱερέα μετὰ χαρᾶς
μεγάλης, καὶ τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν γέροντά του·
ὁ ὁποῖος τὸν ἐδέχθη μὲ πολλὴν χαρὰν, καὶ ἀμετρον
εὐφροσύνην. καὶ διδάξας αὐτὸν ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα
τῆς Ἱερωσύνης, ἔπαυσεν αὐτὸς τῆς Θείας Ἱερουργίας
ὡς γέρων, καὶ ἄρχισε πλέον ὁ Ἱερὸς Ἰωσήφ νὰ ἐκτε-
λῇ ἀμέμπτως καὶ καθαρῶς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν. Ἀλ-
λὰ δὲν ἀπέρασε πολὺς καιρὸς ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ὁ
πνευματικὸς του Πατὴρ, ἀσθενήσας ὀλίγον, καὶ γνω-

ρίσας τὸν θάνατόν του, ἐπροσχάλεσε τὸν Ὅσιον Ἰωσήφ,
καὶ τοῦ εἶπε ταῦτα· εἰς ἐμένα μὲν, ὦ τέκνον, ἐφθασεν
ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς τελευτῆς, καὶ ὑπάγω ἐκεῖ ὁποῦ ἀπο-
λαμβάνει κάθε ἓνας κατὰ τὰ ἔργα του· σὺ δὲ πρόσε-
χε καλῶς, νὰ φυλλάττῃς μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν τὸν ἐ-
αυτὸν σου καὶ τὸ ποίμνιόν σου, διότι ἔχεις νὰ δώσῃς
ἀπολογίαν εἰς τὸν δίκαιον Κριτὴν δι' αὐτό· νὰ προσεύ-
χῃς ἀδιαλείπτως· νὰ ἀπερνᾷς τὴν ζωὴν σου ἡσυχον
καὶ ἀφιλόνοιον· νὰ μὴν ἀφίνης ποτὲ τὴν Ἀκολουθίαν
σου καὶ τὸν Κανόνα σου· νὰ ἐπιμελῇσαι τοὺς πτωχοὺς·
νὰ βοηθῇς ὅσον δύνασαι τὰς χήρας, καὶ τὰ ὀρφανὰ·
νὰ παρηγορῇς μὲ κάθε λογῆς τρόπον ἐκείνους ὁποῦ
εὐρίσκονται εἰς θλίψεις καὶ εἰς συμφοράς· καὶ εἰς και-
ρὸν ὁποῦ ἐκτελεῖς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν, νὰ ἔχῃς ὅ-
λον τὸν νοῦν σου προσκολλημένον εἰς τὸν Θεὸν τὸν μέ-
γαν Ἀρχιερέα. Κάμε ἀκόμη καὶ τὴν μικράν μου ταύ-
την παραγγελίαν, μοίρασαι εἰς τρία μερίδια τὰ ὑπάρ-
χοντά μου, καὶ τὸ ἓνα μερίδιον στείλῃ το εἰς τὸ Ἅγι-
ον Ὅρος τοῦ Ἀθῶνος, τὸ ἄλλο εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος
τοῦ Σινᾶ, καὶ τὸ ἑναπολειφθὲν ἔχετο εἰς διατροφήν ἐδι-
κὴν σου· πλὴν ἀπὸ τὸ μέσον τῶν δύο μεριδίων διάδος
καὶ εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πτωχοὺς· ταῦτα εἰπὼν, καὶ
εὐξάμενος πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀπῆλθε πρὸς
Κύριον.

Ὁ δὲ Ἱερὸς Ἰωσήφ λυπηθεὶς πολλὰ διὰ τὴν ὀρφα-
νίαν τοῦ πνευματικοῦ του Πατρὸς, καὶ κλαύσας ἐπ' αὐ-
τὸν ὅσον ἔπρεπε, τὸν ἐκήδευσεν εὐλαβῶς· ἔπειτα ἐπῆ-
γεν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, καὶ προσκυνήσας αὐ-
τοὺς, ἐμοίρασε τὰ ὑπάρχοντα τοῦ γέροντός του κατὰ
τὴν ἐντολήν του, καὶ οὕτως ὑπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν

Κρήτην, εἰς τὸ προῤῥηθὲν Μονήδιον τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐκεῖ ἠγωνίζετο πάλιν τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως με περισσοτέραν προθυμίαν, μεταχειριζόμενος πᾶσαν θεάρεστον πρᾶξιν, καὶ πρὸ πάντων τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, καὶ ἀκολουθῶς τὴν ἐλεημοσύνην, ὥστε ὁποῦ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ὅλον τὸ μερίδιον ὁποῦ τοῦ ἄφησεν ὁ γέροντάς του εἰς διατροφὴν ἐδικήν του, καὶ ἐκαταστάθη ὕστερον τόσον πτωχός, ὁποῦ δὲν εἶχε μηδὲ τὴν καθημερινὴν ὀλίγην ἐκείνην τροφήν. Καὶ πολλάκις ἐπήγεσαν πτωχοὶ εἰς αὐτόν, ζητοῦντες ἐλεημοσύνην, καὶ μὴν ἔχοντας νὰ τοὺς δώσῃ, ἐλυπεῖτο μὲ ὑπερβολὴν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν ὁποῦ ἐρευνᾷ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, βλέπωντας αὐτὸν λυπούμενον, ἐνήργει διὰ τῆς Θείας του Χάριτος, καὶ εὗρισκοντο ψωμῖα μέσα εἰς τὴν σφυρίδα τοῦ Ὁσίου, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐτρέφετο καὶ αὐτός· καὶ ἄς μὴν ἀπιστῇ τινὰς εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν οὕτως εἶπεν εἰς τὸ Θεῖόν του Εὐαγγέλιον. «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖται καὶ εὕρησεται· κρούετε καὶ ἀνοίγεται ὑμῖν·» καὶ πάλιν διὰ τοῦ Προφητάναντος. «Ἐπὶ ῥίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει.» Ὅποταν δὲ ἱεουργοῦσε ὁ Μακάριος, τὰς προσφορὰς ὁποῦ τοῦ ἔφερναν, τὰς ἐμοίραζεν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ πολλάκις ἐπήγαινε νύκτα βαθεῖαν εἰς τὰς θύρας τῶν πτωχῶν, καὶ τοὺς ἔρριπτε κρυφίως τὰ χρειαζόμενα, καὶ μὲ πολλὴν σπουδὴν ἐγύριζεν ὀπίσω διὰ νὰ μὴ τὸν ἰδῇ τις· διότι μαθὼν ἀπὸ τὸν Κύριον, τὸ, «Μὴ γινώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου·» καὶ τὸ «Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει Θεῷ·» δὲν ἐπαυεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιμελῇται τοὺς πτωχοὺς νύκ-

τα καὶ ἡμέραν· καὶ πολλάκις ὁποῦ δὲν εἶχε τίποτε νὰ τοὺς δώσῃ, ἐζήτει δανεικὰ καὶ τοὺς ἔδιδεν. Ἐπισκέπτετο δὲ καὶ τοὺς φυλακωμένους, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, μάλιστα τοὺς λωβούς, καὶ τοὺς ἐνδεεῖς ἔδιδε τὴν ἐλεημοσύνην· μαθὼν δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ῥητόν τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι πρέπει νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τοὺς Ἀρχοντας τοῦ τόπου, καὶ τοῦ ἀπέδιδε τὴν πρέπουσαν τιμὴν.

Ἐνα καιρὸν κατὰ τὴν σεβάσμιον Ἑορτὴν τοῦ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπρόσφεραν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ πληθὸς πολὺ προσφορῶν, τὰς ὁποίας διεμοίρασεν ὁ Ὁσίος ὅλας εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὸ ἑσπέρας τὴν αὐτὴν ἡμέραν δὲν εἶχεν οὐδεμίαν, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλον ἐπῆρεν ὀλίγον ψωμὶ καὶ ἔφαγεν. Ἄλλο τε συνέβη ἐν τῇ τοιαύτῃ Ἑορτῇ, νὰ προσφέρουν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸν Ναόν, λαμπάδας καὶ θυμιάματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ, προσφορὰν δὲ μηδεμίαν· καὶ ὅταν ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς Θείας Λειτουργίας, βλέπωντας ὁ διωρισμένος ὑπηρέτης, πῶς δὲν ἔχουν προσφορὰν, εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν τὴν Θεῖαν Μυσταγωγίαν, ἐπῆγεν εἰς τὸν Ὁσίον, καὶ τοῦ λέγει Πατερ τίμιε, ὁ καιρὸς τῆς Λειτουργίας ἔφθασε, καὶ προσφορὰ δὲν εἶναι, ὅθεν πρόσταξόν με τί νὰ κάμω. Καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἀπεκρίθη κατὰ τὴν Ἀβραμιαίαν ἐκείνην φωνὴν καὶ πίστιν. «Θεός ὀφεται ἑαυτῷ προσφορὰν, τέκνον, εἰς θυσίαν ἑαυτοῦ·» καὶ μετ' ὀλίγον τοῦ λέγει, ἔμβα τέκνον, εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ στοχάσου εἰς τὸ δεξιόν σου μέρος, καὶ θέλεις εὑρῇ τὸ ζητούμενον, μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Χριστοῦ μου· καὶ ἐμβαίνωντας ὁ Διακονητής εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ στραφείς πρὸς τὸ

μέρος τὸ δεξιὸν αὐτοῦ, βλέπει, ὡ τοῦ θαύματος! ἔχει μίαν μόνην προσφορὰν, ἀλλὰ πολλὰς, μεγάλας τε καὶ καλὰς σωρευμένας, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν ἐκήρυττεν εἰς τοὺς παρόντας τὸ γενόμενον· ὁ δὲ Ὅσιος ἐπιτιμήσας αὐτόν, καὶ προσάζωντάς τον νὰ σιωπήσῃ, ἄρχισεν εὐθὺς νὰ ἐκτελῇ τὴν θείαν Λειτουργίαν, μὲ ἀγαλλίασιν τῆς ψυχῆς του, καὶ μὲ εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν· ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὴν Λειτουργίαν, ἐδιαμοίρασε τὰς προσφοράς ἐκεῖνας εἰς τοὺς πτωχοὺς, καθὼς εἶχε συνήθειαν νὰ κάμνῃ πάντοτε, εἰς δόξαν Θεοῦ τοῦ ποιούντος μεγάλα τε καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωσήφ ἔχοντας χρειαζόμενους ἀναγκαίαν εἰς ἄλλον τόπον, ἐκίνησε νὰ ὑπάγῃ εἰς αὐτόν, καὶ ἀπερνώντας ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν Ἑβραίων, συνέβη νὰ ᾔναι εἰς τὸν δρόμον μερικοὶ Ἑβραῖοι, οἱ ὅποιοι ἐμετάγγειζαν κρασί ἀπὸ ἑνα ἀγγεῖον εἰς ἄλλο, καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἀπὸ μακρὰν, ἐβουλεύθησαν νὰ τὸν περιπαίξουν, καὶ μὲ κοινὴν γνώμην ἔλαβεν ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ποτήριον εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ γεμίζοντάς το κρασί, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Ὅσιον, εἰπὼν αὐτῷ, πῖε Πάτερ τὸ κρασί τοῦτο. Ὁ δὲ χωρὶς καμμίαν συστολήν ἐδέχθη τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἑβραίου, καὶ σφραγίζοντάς το μὲ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιεν ἐξ αὐτοῦ ὀλίγον, καὶ τὸ ἐπίλοιπον τὸ ἔχυσεν μέσα εἰς τὸ ἀγγεῖον ὅπου ἦτον ὅλον τὸ κρασί· ἰδόντες οἱ Ἑβραῖοι τὸ γενόμενον, ἐφώναξαν κατὰ τὴν σιγήθειάν τους, καὶ κάμνοντες ταραχὴν μεγάλην, ἐ-

ζήτουν ἀπὸ τὸν Ὅσιον τὴν τιμὴν ὅλου τοῦ κρασίου, ὥσαν ὅπου ἀδικήθησαν τάχα ἀπὸ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος περιπαίζωντάς τους, φρονίμως καὶ εἰς καιρὸν ἀρμόδιον, ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν τοὺς ἔκαμε καμμίαν ζημίαν, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸν ζητοῦν τίποτε, ἀλλὰ μάλιστα νὰ τὸν εὐχαριστοῦν ὅτι εὐλόγησε τὸ κρασί τους, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἦσαν ἀμέτοχοι ἀπὸ εὐλογίαν. Λοιπὸν μὲ τὸ νὰ ἐγίνε μεγάλη φιλονεικία ἀναμεταξὺ τοῦ Ὀσίου καὶ τῶν Ἑβραίων, ἐπειδὴ ἐπαρσάθησαν ἐκεῖ Χριστιανοί, καὶ τὸν μὲν δίκαιον ἐλευθέρωσαν ἀπὸ τὰς φωνὰς καὶ τὴν ταραχὴν αὐτῶν, ἐκείνους δὲ τοὺς ἐπερίπαιζαν καθὼς ἔπρεπε· μὴν ὑποφέροντες ἐκεῖνοι τὸν ἐμπαιγμὸν, ἐπρόσδραμον εἰς τὸν Δούκα τῆς Πόλεως ἐγκαλοῦντες τὸν Ὅσιον, πῶς τοὺς ἠδίκησεν· ὁ δὲ Δούξ πέμψας ἐπροσχάλεσεν αὐτόν, καὶ τὸν ἠρώτησε, διὰ ποίαν οἰτίαν τὸν ἐγκαλοῦν ἐκεῖνοι; Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίθη λέγων· ἐγὼ ἀπερνώντας ἀπὸ τὴν στράταν, ἀπάντησα τοὺς Ἑβραίους τοὺτους, ὅπου εἶχαν ἐκεῖ εἰς τὸ τρίστρατον ἑνα ἀγγεῖον γεμάτον κρασί, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐγέμισαν ἑνα ποτήριον, καὶ τὸ ἔδωκαν εἰς τὰς χεῖρας μου λέγοντες, πῖε τὸ κρασί τοῦτο· ἐγὼ δὲ τὸ ποτήριον δεξάμενος, δὲν ἠθέλησα νὰ τὸ γευθῶ Ἰουδαϊκῶς, ἀλλὰ Χριστιανικῶς· ὅθεν κατὰ Χριστὸν εὐλόγησας αὐτὸ καὶ σφραγίζοντάς το μὲ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπία ἀπὸ αὐτοῦ ὅσον ἤθελα, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τὸ ἔχυσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀγγεῖον, ἀπὸ τὸ ὅποιον τὸ εὐγάλαν. Λοιπὸν ἡ ἐδική σου ἀγχίνοια ἄς κρίνῃ, ἐὰν ἔκαμα δικαίως, ἢ ἀδίκως τὸ τοιοῦτον ἔργον. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἐξουσιαστής, εἶπεν εἰς τοὺς Ἑβραίους· δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐγκαλῆται τὸν τί-

μιον τούτον Πατέρα, ἐπειδὴ ἐσεῖς μὲν, διὰ τὰ δείξετε
τάχα ἀγάπην εἰς αὐτόν, τὸν ἐδεξιώθητε ὅπου ἀπερνού-
σεν ἐκεῖθεν, καὶ τοῦ ἐδώκατε τὰ πῖν ἀπὸ τοῦ ἐδικόν σας
κρασί· αὐτὸς δὲ, ἐπειδὴ δὲν ἦτον δυνατόν· γὰρ σὰς ἀντι-
δεξιωθῇ, μετὰ τὸ τὰ ἦσθε ἀβάπτιστοι, ἐδεξιώθη τὸ κρασί
ὅπου τοῦ ἐδώκατε ἀπὸ τὴν εὐλογίαν ὅπου εἶχε, καὶ ἔ-
πρεπε μάλιστα τὰ τὸν εὐχαριστῆτε διὰ τοῦτο, καὶ ὅχι
τὰ τὸν ἐγκαλεῖται. Λάβετε λοιπὸν τὸ κρασί σας, καὶ
μὴν ἐνοχλεῖτε παραλόγως τὸν Ἅγιον τούτον γέροντα.
Οἱ δὲ Ἑβραῖοι εἶπον, δὲν ἤμποροῦμεν κατ' οὐδένα τρό-
πον τὰ λάβωμεν τὸ τοιοῦτον κρασί, ὡς ἂν ὅπου ἐδέχθη
Χριστιανικὴν σφραγίδα. Τότε τοὺς εἶπεν ὁ Δούξ· ἐσεῖς
οἱ ἴδιοι ἀπεφασίσατε ἐναντίον σας, ὅτι μετὰ δίκαιον τρό-
πον πρέπει τὰ ὑπερηθῆτε τὸ τοιοῦτον κρασί, ὡς ἂν ὅ-
που εἴσθε ὑπερηθμένοι ἀπὸ τὴν εὐλογίαν ὅπου ἐδόθη
εἰς αὐτό. Λοιπὸν ἅς δοθῇ εἰς πτωχοὺς Χριστιανοὺς,
χωρὶς καμμίαν δόσιν ἢ ἀντιμισθίαν, καὶ οὕτως ἐδόθη
τὸ κρασί εἰς πτωχοὺς Χριστιανοὺς, εἰς δόξαν τοῦ Χρι-
στοῦ, ὅπου νικᾷ τοὺς πανούργους μετὰ τὴν ἰδίαν πανουργί-
αν τους. οἱ δὲ Ἑβραῖοι ἔφυγαν ἀπὸ τοῦ Κριτήριον
σχυθῶν καὶ κατησχυμένοι διὰ τὴν ἀκαρπὸν καὶ βλα-
βεράν πονηρίαν τους. Εἶναι καὶ ἄλλα ἀξιοθαύμαστα
τοῦ Ὁσίου κατορθώματα, τὰ ὅποια σιωπῶμεν συντο-
μίας χάριν.

Ὁσίως δὲ καὶ θαυμάσιος πολιτευόμενος ὁ Ἅγιος,
ζήσας χρόνους ἐπάνω τῶν ἐβδομήκοντα, καὶ μικρὸν
νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον χαίρων καὶ ἀγαλλόμε-
νος, κατὰ τὸ α. φ. ι. α. 1511. ἔτος, ἐν Μηνὶ Ἰανουαρίῳ
κβ' 22. Συγκαθρισθέντες δὲ οἱ Ἱερεῖς τῆς πόλεως καὶ οἱ

Ἀρχόντες μεγαλοπρεπῶς αὐτὸν κηδεύσαντες, τὸν ἐν-
ταφίασαν εἰς τὸν προῤῥηθέντα Ναόν. Χρόνου δὲ πα-
ρελθόντος ἱκανοῦ, διὰ θείας ὀπτασίας, ἀνεκομίσθη τὸ
πάντιμον αὐτοῦ Λεῖψανον σῶον καὶ ἀκέραιον, εὐωδίαν
πνευματικὴν ἀναπέμπον, καὶ μετετέθη εἰς ξυλίνην
λάρνακα μέσα εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεολόγου· καὶ ὅλοι
οἱ ἀσθενεῖς ὅπου προστρέχουν εἰς αὐτὸ μετὰ πίστεως
λαμβάνουν τὴν ἰατρειάν· οὕτω γὰρ οἶδε Κύριος δοξά-
ζειν τοὺς αὐτὸν πιστῶς δοξάζοντας. Εἰς δὲ τὸ α. φ. ι. δ.
1669· ἐπειδὴ ἦλθεν ἐκεῖ τὸ ἀσεβέστατον γένος τῶν
Ἀγαρινῶν, πέρνοντες αὐτὸ τὸ σεβάσμιον Λεῖψανον οἱ
σεγγενεῖς του, τὸ ἔφεραν εἰς τὴν Ζάκυνθον, ἐν μηνὶ
Αὐγούστῳ, κθ' 29 καὶ ἐκεῖ τὸ δοξάζει μετὰ θαύματα καὶ
σημεῖα ὁ Κύριος ὁ δοξάζων τοὺς δούλους του, φυλάτ-
των καὶ ἕως τοῦ νῦν αὐτὸ σῶον καὶ ἀκέραιον. Ταῖς αὐ-
τοῦ Ἀγίας Πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ΧΑΙΡΕ Δέσποινα τοῦ κόσμου, χαῖρε πάγκαλε,
χαῖρε παμπόθητε, χαῖρε ἡ πάντων ζωὴ· χαῖρε ἀδιά-
φθορε, χαῖρε ἀκήρατε, χαῖρε πάναγνε, χαῖρε θεοβλα-
στούργητε, χαῖρε μόνη Θεοτόκε.

ΧΑΙΡΕ κλίμαξ, χαῖρε πόλιν, χαῖρε γέφυρα, χαῖρε
Παράδεισε, χαῖρε λυχνία φωτός, χαῖρε στάμνη πάγ-

χρυσέ, χαῖρε τροφή τοῦ παντός· χαῖρε ὁσφρησίς, χαῖρε θυμιατήριον, χαῖρε εὖσμον Κυρίου.

ΧΑΙΡΕ τράπεζα ἀνάρχου τοῦ Γεννήτορος, χαῖρε ἐστίσις, τοῦ συνανάρχου Υἱοῦ· χαῖρε ἡ ἐπέλευσις, ἁγίου Πνεύματος· χαῖρε ἐνδειξίς μονάδος τῆς Θεότητος, ἐν τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

ΧΑΙΡΕ μόνη ἡ ἐν μήτρᾳ σου βασάσασα, Ἀγγέλου ῥήματι, τὸν τῶν ἀπάντων Θεόν· χαῖρε ἡ κυήσασα τὸν Βασιλέα Χριστὸν, χαῖρε τρώγιμε, ἡ γαλακτοτροφήσασα, τὴν τροφήν πᾶσι διδοῦντα.

Ἄλλος, τοῦ Ἀγίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

ΠΡΑΟΣ γενόμενος σοφὲ, ὅστις ἀμίαντος μάκαρ καὶ ποιμενάρχης ἀληθὴς· μελωδῶν καθ' ἐκάστην τὸν ὕμνον Θεῷ, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΠΡΑΕΩΝ γῆν νῦν κατοικεῖς, ὡς πρᾶξι τῷ κόσμῳ ἐφάνης· καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζεις· γηθόμενος· ὑπερύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ εὐλογητὸς εἶ.

ΠΡΩΤΗΣ φύσις γηγενῶν, σὲ τὴν παναγίαν Τριάδα, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοί, τὸν Πατέρα, Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

ΣΤΑΜΝΟΝ χρυσὴν καὶ κιβωτὸν, τράπεζαν καὶ κλίνην καὶ θρόνον· πύλιν καὶ ὄρος νοητὸν, οἱ Προφῆ-

ταί σε πάντες ἐκήρυξαν· ἀλλ' ἡμεῖς Θεοτόκον σε, οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ἄλλος, Θεοῦ συγκατάβασιν.

ΝΑΟΣ ἱερώτατος, τοῦ θείου Πνεύματος ἐκρημάτισας, τὰ δωρήματα τούτου, ἐν σῇ καρδίᾳ ἐδέξω γὰρ πάνσοφε, καὶ διὰ τοῦτο ἐβόας γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΣ κτίσμα τοῦ Κτίστου σου, τὰς ἐντολὰς θεόφρον ἐτήρησας· τὴν γὰρ ὄντος πτωχείαν, πρὸς τὸ τυχεῖν πλουσιότητος ἥσκησας· καὶ τῷ Δεσπότη βοῶν ἀνκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

ΣΕ ὄντως ἐδόξασε, Τριάς ἡ Θεία Πάτερ πανάριστε ἀμοιβάς σοι πλουσίως, δωρησαμένη τῷ ταύτην δοξάσαντι, καὶ ἐκτενῶς ἐκβοῶντι καὶ ψάλλοντι· εὐλογητὸς ὁ Θεός· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ πάντες κεκτήμαθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος αἱ Χριστιανοὶ διὰ σοῦ γὰρ σωθέντες, τῷ τῶν ἀπάντων Θεῷ πίστει μέλπομεν· ὁ ἐνσκηνώσας ἐν μήτρᾳ Παρθένου τε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

«**ΣΕ** τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα. Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ωδή ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ΧΑΙΡΕ Μαριάμ· χαῖρε Κυρία, τῶν πάντων χαῖρε ἀγνή, χαῖρε θεόλυπτε· χαῖρε θεοεἰκελε, χαῖρε θεοδόξαστε· χαῖρε θεοειδέστατε, χαῖρε παντάπασα, τῶν ὅλων χαῖρε πάντιμε Κόρη· χαῖρε Παναγία, χαῖρε Θεοκυήτορ.

ΧΑΙΡΕ Ἀαρὼν ἡ ῥάβδος, χαῖρε ἡ μόνη τὸ ἄνθος χαῖρε ἐξανθήσασα· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, χαῖρε πλάξ θεόγραφε· χαῖρε τόκος ὁ ἑνδροσος, χαῖρε παγκόσμιε, πορφύρα θεοφάντε χαῖρε· χαῖρε θεῖε τόμε, χαῖρε νεφέλη κούφη.

ΧΑΙΡΕ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, ἡ μόνη Τριάς ἀγία κατεσκευάσε· χαῖρε θρόνε ἐμψυχε, τῆς μιᾶς Θεότητος· χαῖρε Πατὴρ ἐγγχείρημα, Υἱοῦ τὸ ὕψωμα, καὶ Πνεύματος τελεῖωμα θεῖον· χαῖρε τὸ δοχεῖον τῶν θεῶν χαρισμάτων.

ΧΑΙΡΕ ἡ ἀμνὰς ἡ τετοκεῖα, ἀμνὸν τὸν τὰς ἀμαρτίας κόσμου αἶροντα· χαῖρε ἡ βαστάζουσα, ἐν χειρὶ τὸν Κύριον, χαῖρε ἡ διαθρέψασα, τὸν πάντας τρέφοντα. Ἀγγέλου Γαβριὴλ χαῖρε κάλλος, χαῖρε προστασία· τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλος· τοῦ Ἁγίου. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

ΤΩΝ πεινῶντων τροφή· ἡ ἄτερ γέγονας, τῶν ἐν θλίψεσι δὲ παραμύθιον· τῶν ἐν ἀνάγκαις Ὅσιε βοηθός καὶ προστάτης, διὸ κραυγάζεις, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖται τὸν Κύριον.

ΤΩΝ Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξέστησαν, πολιτεῖαν

τὴν σὴν μάκαρ βλέποντες· πῶς ἐτι μετὰ σώματος, ὅστις ἄσαρκος μάκαρ, ἐπολιτεύσω καὶ ἐβόας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΥΜΝΟΣ πρέπει ἡ δόξα καὶ αἰνεσις· τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ Πατὴρ δοξάζεται, ὡς Υἱὸς προσκυνεῖται πίστει καὶ πόθῳ, καὶ τὸ Πνεῦμα ὑμνεῖται τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

ΦΩΣ τεκοῦσα Παρθένη τὸ ἄδυτον· φῶτισόν μου τὸν νοῦν καὶ διάνοιαν, ἵνα ὑμῶ σε Δέσποινα, καὶ βοῶ σοι ἐκ πόθου· χαῖρε Μαρία, παναγία παρθένη Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΣΥ τὸν ἀγῶνα ἐνδοξε, τὸν καλὸν ἐτελείωσας, σὺ δὲ καὶ τὴν πίστιν καθαρῶς ἐτήρησας, τὸν δρόμον διήνυσας, τὸν τῶν Ὁσίων Ὅσιε, ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, βοῶν ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ΕΕ μέτω· κόσμου Ὅσιε, καθαρῶς ὄντως ἔζησας· ὅθεν σὺν ἀνθρώποις Ἀγγελοὶ ἐθαύμασαν, ὁρῶντες ὡς ἄσαρκον, ἐπὶ τῆς γῆς βιώσαντα, θάμβει δὲ τῷ Κτίσῃ ἀνεβῶν συμφώνως· σοὶ δόξα ὄντως πρέπει τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ, ὃν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

ΤΗΝ τῆς Τριάδος ἑλλαμψιν, κεκτημένως πανόλβιε, ταύτην ὑμνολόγεις, γηθοσύνως πάντοτε, καὶ πόθῳ ἐδόξαζες, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζες· σὲ δοξολογοῦμεν,

καὶ πιστῶς προσκυνούμεν τὴν μίαν ἐν οὐσίᾳ καὶ τρι-
τὴν ἐν προσώποις· ὁμολογουμένην, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ τῇ σῇ μήτρᾳ ὥκησεν, ὁ ἀσώματος Κύριος· σάρ-
κα ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων πάνσεμνε, ἀφύρτως
λαβόμενος, σὲ Θεοτόκον ἐδειξεν· ἦν ἀνευφημοῦντες
εὐλαβῶς σοι βοῶμεν· μὴ παύσῃ ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν
σὲ τιμώντων, καὶ πιστῶς προσκυνούντων τὸν ἄχραν-
τόν σου τόκον.

Καταβασία.

«**Α**ΣΓΕΚΤΩ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖα προεσ-
ῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕ-
μνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Ἀδάμ, ἡ θεία ἀνάκλησις χαῖρε τῆς
Εὐας χαρά· χαῖρε ἡ κατάλυσις, τῆς ἁμαρτίας χαῖρε
τῆς λύπης φθορά· χαῖρε ἡ περιφέρεια τῆς σωστικῆς
Κιβωτοῦ· χαῖρε ῥίζα Ἰεσσαὶ ἀπότιστος· βασιλέως Δα-
βὶδ χαῖρε θύγατερ.

ΧΑΙΡΕ Κορωνίς, Ἀνάκτωρ στεφάνωμα, χαῖρε δι-
άδημα· χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, ἀβρῆτου κάλλους χαῖρε
δύρωμα· χαῖρε θυσιαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ·
χαῖρε δόξα, Ἱερέων εὐκλεια, χαῖρε βάσις πιστῶν,
χαῖρε σύστημα.

ΧΑΙΡΕ ἡ λαμπάς, Πατρός ἀπαυγάσματος ἡ πνευ-

ματέμφορος, χαῖρε χώρα εὐφορε, ἡ ἐκβλαστήσασα τὸν
καρπὸν τῆς ζωῆς, χαῖρε ἀήρ πανεύκρατε πνευματοκί-
νητε, χαῖρε οἶκος θεοκατασκεύαστε, τοῦ Πατρὸς, καὶ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Θεοῦ, Ναὸς ὁ πανάγιος Ἀγγέλων αἰ-
νεσις· ὕμνος Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν τὸ ἄσμα καὶ
σεμνολόγημα· ἐξουσιῶν δυνάμεων, κυριοτήτων τε· καὶ
τῶν θρόνων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ· καὶ ἡμῶν τῶν πι-
στῶν καταφύγιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

ΧΑΙΡΩΝ τὴν ὁδὸν, Παμμάκαρ διήνυσας, τὴν σε-
νωτάτην τε καὶ συναυλιζόμενος, ἀδλῶν ὕντων χοροῖς
πανόλβιε· παρεστηκώς τῷ θρόνῳ τε τοῦ Βασιλέως
Χριστοῦ· τοῦτον Πάτερ πρέσβευε δεόμεθα, λυτρωθῆναι
κινδύνων τοὺς δούλους σου.

ΧΑΙΡΩΝ κατοικεῖς, τὰ ἄνω βασιλεία καὶ παρι-
σταμένῳ συμβασιλεύεις νῦν· τῷ παμβασιλεῖ Θεῷ, αὐ-
τὸν δυσώπει τοὺς ἐκτελοῦντας σου, τὸ ἱερὸν μνημόσυ-
νον ἐκ πόθου Ὅσιε· λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων θλίψεων
τῆς ἄνω τυχεῖν καὶ Βασιλείας τε.

ΨΑΛΛΟΝΤΕΣ πιστοὶ, τὰς χεῖρας κροτήσωμεν
καὶ ἀνυμνήσωμεν· ἀσιγήτοις στόμασι, τὴν Παναγίαν
Τριάδα ἅπαντες· τὴν ἐν μονάδι φαίνουσαν εἰς τρία
πρόσωπα· ἐννοοῦντες, ταύτην ἀδιαίρετον· καὶ ἀσύγχη-
τον μένουσαν ἄτμητον.

Θεοτοκίον.

Ῥ Μήτηρ ἀγνή, τοῦ Λόγου γεννήτρια παρθένη ἁ-

χρανται γῇ ἢ ἀγεώργητος, τὸν θεὸν ἄσταχυν ἢ βλα-
στήσασα, τὸν τὰ τοῦ κόσμου αἶροντα πταίσματα ἁ-
παντα· τοῦτον Κόρη, πρέσβευε δεόμεθα· τοῦ σωθῆναι
ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος, Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

ΕΞΕΣΤΗΣΑΝ Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· καθορῶσαι
τὸν ἐνδοξον βίον σου, ὃν ἐπὶ γῆς, Πάτερ ἐτελείωσας
καθαρῶς· σὺ γὰρ ἐν θνητῷ σώματι, ἔσχες ἀσωμάτων
διαγωγὴν· οἷς νῦν καὶ συναγάλλει· σὺν τούτοις μὴ ἐλ-
λείπης, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν πάντοτε.

ΕΝ γῇ νῦν τῶν πραέων μάκαρ οἰκῶν, ὡς πραύς
τε καὶ ἄκακος Ὅσις, σοὺς ὑμνητάς· φροῦρει σαῖς δεή-
σεσιν, ἐκ παντός, ἀνιανοῦ συμπτώματος, ἔχεις γὰρ ἁ-
ξίαν πρὸς τὸν Θεόν· ὡς Ὅσιος ὡς θύτης, ὡς ὄντως
θεοφόρος, ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Δόξα.

ΩΣ ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ἐλλείπης
πρεσβεύειν ἐκάστοτε ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν ἐπιτελούντων
χαρμονικῶς, τὴν ἐνδοξον καὶ πάντιμον, μνήμην σου
Παμμάκαρ ἐπιτυχεῖν· λύτρου τῶν ἐπταισμένων· καὶ ἐν
ἡμέρᾳ δίκης, ἐν δεξιᾷ μερίδι τάξασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

ΠΡΑΘΗΣ, ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν Λόγον ἐκ καρδίας τῆς
ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξάτο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς
Ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν,
εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε,
φροῦρει, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ·

» **ΕΝ** Νόμῳ σιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν
» οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον
» Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν,
» πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ τὰς τοῦ σώματος, ὡς ῥυπαράς ἐξέ-
φυγας· καὶ ἐξω κόσμου ἐγένου, ἐν κόσμῳ ὧν καὶ ἡ-
ξασας, ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα, καὶ δόξαν τὴν οὐ-
ράνιον, ἐπλούτησας αἰδίμει, διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Ἔτερον. Ὅμοιον·

ΤΟΝ Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ λειτουργὸν πανάρι-
στον. ὑπέρμαχον τὸν ἐν Κρήτῃ, Ζακύνθου τε τὸν προ-
στάτην, τὸν τοὺς πτωχοὺς ἐκθρέψαντα, πιστῶς ἀνευ-
φημήσωμεν· ὃς γὰρ ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, καὶ ἐν νυκτὶ
καὶ ἡμέρᾳ, πάσης ἀνάγκης λυτροῦται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΧΑΙΡΕ ὁρος κατάσχιον· ὁ Ἀββακούμ ἐώρακεν,
γέφυρα κλίμαξ καὶ θρόνε, παλάτιον Βασιλέως· κλίνα
πορφυρόστρωτε· Παντάνασσα πανύμνητε· στάμνε καὶ
κούφη νεφέλη, χαῖρε Βασίλισσα κόσμου, χαῖρε ἡ Μή-
τηρ Κυρίου.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἰσθῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν

τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος π.λ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

ΠΑΤΕΡ Ἰωσήφ πανένδοξε, σὺ τὴν ὁδὸν τὴν στενήν, ἐπαξίως ἐβάδισας, ὅθεν τέλους ἔτυχες, τῆς ζωῆς τῆς ἀμείνωνος, μετὰ δικαίων ἀπάντων Ὅσιε· μεθ' ὧν δυσώπει τοὺς εὐφημοῦντάς σου, μνήμην κληρώσασθαι, λύσιν τε καὶ ἄφρεσιν ἁμαρτιῶν, ὅπως εὐφημοῦντές σε, Θεὸν δοξάζωμεν.

ΠΑΤΕΡ Ἰωσήφ αἰοίδιμε, σὺ ταῖς δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν ἀπεκαθήρσας, καὶ δοχεῖον ἁμῶμον, ἀπετέλεσας Ὅσιε· Πνεύματος Θεοῦ, ᾧ συνιπτάμενος, βλέπεις τὴν τούτου θείαν λαμπρότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύσας μέμνητο τῶν ἐπὶ γῆς, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων πιστῶς.

ΠΑΤΕΡ Ἰωσήφ αἰμνήστει, ἀναπτερῶσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, τὸ τοῦ κόσμου ἄστατον, ἐβδελύξω γεγόμενος· ὑπὲρ τὸν κόσμον ζῆσει ἀράμενος, σταυρόν σου ὅθεν καὶ ἠκολούθησας, πόθῳ τῷ Κτίστη σου· οὗ καὶ τῆς λαμπρότητος ἐμφορηθεῖς, ἧς περ καὶ ἡμᾶς τυχεῖν Πάτερ ἰκέτευε.

ΑΛΛΟΣ Ἰωσήφ γεγένησαι, ὡς αὐτοδότης τὸ πρίν· Ἰωσήφ παμμακάριστε διαθρέψας πένητας, καὶ τὸν ἄρτον σου δέδωκας· διὸ αὐλίξῃ ἐν οὐρανίοις μοναῖς, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδιατῶμενος· ὅθεν τοὺς πόθῳ σου, ἐκ-

τελοῦντας πάντοτε τὴν ἱεράν, μνήμην σου μακάριε, σῶσον πρεσβεΐαις σου.

Δόξα. Ἦχος π.λ. β'.

ΤΟΝ ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα, καὶ τῶν Ὁσίων τὸ σεμνολόγημα· καὶ τῶν Κρητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον πιστῶς ἐγκωμιάσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐξήνθησε δικαίως· ἀρετὰς ἀντὶ καρπῶν προσφέρων τῷ Δεσπότῃ· ὅθεν ἐν σκηναῖς Οὐρανίοις ἀναπαυόμενος μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων· πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων αὐτοῦ τὸ ἱερόν μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

ΘΕΟΤΟΚΕ σὺ εἴ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ὁσίου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου, ᾠδὴ γ' καὶ ς'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ὅσιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μεγαλυνάριον.

ΤΟΥΣ ἐπιτελοῦντας τὴν ἱεράν, Μνήμην σου ἀτρώτους, διαφύλαττε σαῖς εὐχαῖς, ἔχων παρρησίαν,

πρὸς τὸν Θεὸν παμμάκαρ, ὃ Ἰωσήφ Ὀσίων, παιδρὸν
ἀγλαίσμα.

Ἔτερον.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, χαίροις ὁ
Ζακύνθου ἀπροσμάχητος βοηθός, Ἰωσήφ τὸ κλέος
Ὀσίων καὶ ἡ δόξα, ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας δεινῶν
περίσωζε.

ΕΝ ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΩ, ΚΘ'.

Τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν
τῆς Καταθέσεως, τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου, τοῦ
Ὀσίου Παρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ἡγιασμέου,
τοῦ ἐκ Κρήτης.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. (*).

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

ΣΑΚΥΝΘΙΩΝ συστήματα συνελθόντες ὑμνήσωμεν,
τῶν Κρητῶν τὸν ἐνθεον γόνον ἄσμασι· τὸν φωταυγῇ
τε καὶ ἄδυτον, ἀστέρα τὸν λάμπαντα, τὸν ὀρίζοντα
ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπειν, ὃν ὁ Πρύτανις,
ἐθαυμάστωσεν ὄντως ἐπὶ ζῶντα, μετὰ πότμον δ' ἀ-
φθαρτίσας, αὐτοῦ τὸ σκῆνος ἐδόξασε.

ΘΕΙΑ ψῆφος ἀνάγεισε Ἰωσήφ παναοίδιμε, εἰς
βαθμὸν τὸν μέγιστον καὶ ὑπέρτατον, Ἱερωσύνης ἥ
στίλψασα, σεμνὴ πολιτεία σου, οἷα Ἀγγελος σοφῆ,
καθαρῶς τῷ Δεσπότη σου, τὴν ἀναίμακτον, ἐπετέλεις
θυσίαν ὑπὲρ κόσμου, σωτηρίας, ὃς σὸν σκῆνος, κρή-
νην θαυμάτων εἰργάσατο.

ΤΕΡΠΟΜΕΝΗ ἡ Ζάκυνθος, ἐν τῇ μνήμῃ σου σή-

(*) Ἡ Ἀκολουθία αὕτη, συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀποτομῆς
τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
4.

μερον, εορτήν ευφρόσυνον εορτάζει σοι· και το πανσέ-
 βαστον λείψανον, πιστῶς κατασπάζεται, και τρυγᾷ
 ῥῶσιν ψυχῆς, ἐξ αὐτοῦ και τοῦ σώματος, ἦν περ φύ-
 λαττε, ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν και ἀοράτων, ἀναφαίρετον
 εἰρήνην, αὐτῇ παρέχων πρεσβεΐαις σου.

Δόξα. Ἦχος, π.λ. β'.

ΛΕΥΤΕ τῶν πιστῶν ἡ ὁμήγουρις σήμερον, τῷ παν-
 σέστω Ναῶ τοῦ ἡγιασμένου, Πατρός ἡμῶν Ἰωσήφ
 προσέλθωμεν και τὸ θαυματόβρυτον αὐτοῦ σκῆνος,
 εὐλαβῶς κατασπαζόμενοι προσεΐπωμεν. Χαίροις ὁ τόν
 τοῦ Κυρίου σταυρόν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, και νεκρώσας
 τὰ πάθη, ἀκλινῶς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς ὠδευσας· ἐν
 ᾧ και τὴν χάραν τοῦ βελίαρ συνθλάσας, τὸ τρόπαιον
 κατὰ τῶν ψυχοφθόρων παθῶν ἡγειρας· χαίροις ὁ καὶ
 ὑλῶδη τοῖς ἀύλοις μεταλλαζάμενος, οἷά τις νουνεχῆς
 ἔμπορος· και ἐξ αὐτῶν τὸν πολῦτιμον πριάμενος μαρ-
 γαρίτην, ἐντροφᾶς νῦν αὐτῷ, παμμακάριστε· δὴ μὴ
 παύση πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούν-
 των, τὴν πανένδοξον μνήμην σου, Πάτερ ἱερώτατε.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχ. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΟΤΕ τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, ἔφερον σκιρτῶντες
 σὸν Πνεῦμα, πρὸς τὸν ποθοῦμενον, τότε σοῦ τὸ ἅγιον
 σκῆνος ἀκήρατον, εἰς αἰῶνας τετήρηκεν, ἰάματα χέον,
 πίστει τοῖς προστρέχουσιν ἐν τῷ τεμένει τῷ σῷ· οἶδε
 γὰρ ἀβρόντως ὁ Κτίστης, πάντας συνδοξάζειν τοὺς
 πόθῳ, τοῦτον ἐπὶ γῆς ἀντιδοξάζοντας.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ΚΑΛΛΟΣ ἐννοήσας τῆς ψυχῆς, σῶμα καθυπέτα-

ξας ταύτη, ὦ ἱερὲ Ἰωσήφ, ἔσπευσας δ' ἀρρύπτωτον δια-
 τηρῆσαι Θεοῦ, τὸ ὁμοίωμα ἐνθεν τοι, ἀπέπτης πρὸς ὕ-
 ψος, θείαις ἀναβάσσει πρὸς τὸ πρωτότυπον· ᾧ περ ἐν-
 τυγχάνων ἀμέσως, μέμνησο τῶν πίστει τιμώντων,
 μνήμην σου τὴν θείαν παναοίδιμε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΛΕΥΤΕ ὦ φιλέορτοι σεπτῶς, ἐπὶ τῷ τεμένει τῷ
 Θεῷ, τοῦ Θεοφόρου Πατρός, ὕμνοις ἀνυμνήσωμεν ἐνθού-
 ροις κρίζοντες, Ἰωσήφ ἀξιάγαστε, τοὺς πόθῳ ἀπλέτω,
 τὸ σεπτὸν σου Λείψανον ἀσπαζομένους θερμῶς, τήρει
 ἐκ παντοίων κινδύνων, ἀβλαβεῖς και δόξης τῆς θείας,
 ποιήσον μετόχους δυσωποῦμέν σε.

Δόξα, Ἦχος π.λ. δ'.

ΚΑΤΑΥΓΑΣΘΕΙΣ τῇ αἴγλῃ τοῦ παναγίου Πνεύ-
 ματος, και τῷ Θεῷ ἁλοὺς ἔρωτι, πᾶσι τοῖς ἐν κόσμῳ
 τερπνοῖς, τὸ χαίρειν Θεόληπτε εἰρηκας· ἐν νηστεΐαις
 δὲ και δάκρυσι, τὸ θεῖον ἐξευμενίζων· ἐλίπανας τὴν
 κεφαλὴν ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, και σὺν Ἀγγέλοις νῦν
 τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὸ θαυματόβρυτόν σου σῶμα,
 θησαυρόν ἄσυλον τοῖς ἀρυπώτοις χεῖλεσι, και ἀγνῇ
 τῇ ψυχῇ κατασπαζομένοις ἐδωρήσω· φρουρήσον οὖν
 Ἀγιε, τὴν σὲ γεραίρουσαν Ζάκυνθον, ἐκ πάσης περι-
 στάσεως ταῖς πρὸς Θεόν πρεσβεΐαις σου, ὦ Ἰωσήφ πα-
 ναοίδιμε.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ΛΕΥΤΕ πάντων Ζακυνθίων φιλεόρτων συστήματα,

ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐγκωμίων κατασρέψωμεν σήμερον·
κατάθεσιν λειψάνου τὴν σεπτὴν, Ἰωσήφ τοῦ ἐκ τῆς
Κρήτης, πρὸς ἡμᾶς ἀναλάμψαντος, οἷά περ ἀστέρος
φαινοῦ, οὗ τῇ λάμπει διανοῖται, τῶν Πιστῶν καταυ-
γάζονται. Δόξα τῷ ἁγιάσαντι αὐτόν, δόξα τῷ σεφα-
νώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ὀρθρῷ μετὰ τὴν πρώτην σιχολογίαν.

Καθίσματα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΠΑΤΡΕΥΣΑΝΤΑ πιστῶς, τῇ ἁγίᾳ Τριάδι, ἐν
κόσμῳ σε λαμπρῶς, ὑπερύψωσεν αὕτη, τὸ σκῆνός σου
τὸ ἅγιον, θαυματόβρυτον δείξασα, ὅπερ πόθῳ τε κα-
τασπαζόμενοι ῥῶσιν, κομιζόμενοι, ψυχῆς καὶ σώματος
ὕμνοις, ἀπαύστοις γεραίρομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθέν-
ον ἁληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ κατα-
φεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν
ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς
σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Σιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΡΥΦΗΣ τῆς Θεϊκῆς, ἐρασθεὶς Θεοφόρε, Χλιδῇ
τῇ κοσμικῇ, χαίρειν εἰρηκας, ὅθεν, Σταυρὸν τὸν τοῦ
Κυρίου σου, ὥμοις ἤρας καὶ ὠδευσας, τὴν στενὴν ὁ-
δὸν, καὶ τεθλιμμένην ἡ θύτα, σὲ ὠδήγησε, πρὸς πλα-
τυσμὸν Παραδείσου, Ἰωσήφ Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

ΣΟΙ μόνῃ ἁληθῶς, τὰς ἀλπίδας μου Κόρη, ἐθέ-
μην μὴ ψευσθῶ, τῆς ἐλπίδος ὁ τάλας· Κυρία μου παν-
τάνασσα, ὑπερῆραν γὰρ πταίσματα, τὰ δεινότατα, τὴν
κεφαλὴν μοι ἂ τάχει, ἐξαλείψασα, οἶκόν με ποίησον
ἄντως, Υἱοῦ σου καὶ πλάστου μου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ ἡ πληθὺς, ἐορτάσωμεν παιδρῶς,
τοῦ πανσόφου Ἰωσήφ, μνήμην τὴν ἐνδοξὸν ἐν ᾧ, ἡτοί-
μασε ἡμῖν πᾶσι θείαν ἐστίαν, τὰ θαύματα αὐτοῦ ὡς
ἀμβροσίαν διδῶ, τρυφῶντες οἱ πιστοὶ, τῷ θείῳ νέκταρι,
ἐν εὐφροσύνῃ ἅπαντες καὶ φόβῳ, τῷ παντεπόπτη βοή-
σωμεν· αὐτοῦ πρεσβεΐαις, ἀμπλακημάτων, δοῦναι πᾶ-
σι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

ΚΑΤΕΠΛΑΓΗ Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀ-
σπόρῳ συλήφει σου Θεοτόκε, Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατά-
φλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν καὶ μαρ-

Κάθισ. Ἦχος α. Τὸν τάφορ σου Σωτήρ.

Η Ζάκυνθος σοφέ, Ἰωσήφ δειμαμένη, Ναὸν περι-
καλλῆ, σὲ ἐν τούτῳ ἀπαύστως, ὑμνεῖ τὸν πλουτίσαντα
ἐαυτὴν τῇ τοῦ σκήνους σου, κτήσει ταύτην δέ, τήρει
ἐκ βλάβης παντοίας, ἀνενώχλητον, καὶ κοινωνὸν Πα-
ραδείσου, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάσκη-
σον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως,
καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρ-
τωλῶν τωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία,
καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

ΤΟΥ Ἰωσήφ, σὺ μιμητῆς γεγένησαι τοῦ συνωνύ-
μου σοι, σωφροσύνη, καὶ γὰρ ἐνδιέπρεψας καὶ προμη-
θεῖα πρὸς ἐνδεεῖς, πένης χρηματίσας, διὰ τὸν οἶκτῳ
γινόμενον, βροτὸν ὃ περ προθύμως, θανατώσας τὰ
πάθη, ἀκορέστῳ στοργῇ ἠκολούθησας.

ΔΗΜΟΣ πιστῶν, πόθῳ κυκλεῖ τὴν σὴν λάρνακα,
ἐνθα κεῖται, σκῆνος θαυματόβρυτον, ἀγιασμὸν πάντοτε
ψυχῆς, καὶ τὴν εὐρωστίαν, τοῦ σώματος ἐκλαμβάνου-
σι, κοινὸν γὰρ ἱατρεῖον, ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, Ἰωσήφ ὁ
Ναός σου ὁ ἅγιος.

Δόξα.

ΝΕΑΝΙΚΩΣ τοῦ δυσμενοῦς κατέβαλες, πᾶσαν τὴν
δύναμιν, πανοπλίαν, ἐνδυθεὶς τοῦ Πνεύματος, καὶ ἐπὶ
ὄψεων διελθὼν, ἥκιστα ἐκ τούτων, οὐκ ἡδικήθης Θεό-

σοφε· ἡ χάρις γὰρ ἡ θεία, ἐνίσχυσέ σε θύτα, μοναζόν-
των κανὼν ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΕΟΘΑΛΗΣ, ἀθανασίας Παράδεισος, Παναγία,
ᾧφθης ὑπερύμνητε, ξύλον ζωῆς ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρ-
χικῶτάτως, κυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, ὃ πᾶσιν ἀπο-
στάζει, ζωὴν τὴν μακαρίαν, τοῖς πιστῶς προσκυνούσι
σε Δέσποινα.

Καταβασία.

«**Εἰσακήκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυ-
στήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου
τὴν θεότητα.»

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΦΩΤΑΥΤΗΣ καὶ φωσφόρος, μνήμη σου ἡ ἐνδοξος
ᾧφθη μακάριε, καὶ γὰρ Ἐκκλησίας, κατελάμπρυνε
πάσης τὸ πλήρωμα· ἡ φωναῖς ἀλήκτοις, ὑμνεῖ σε μύ-
στα γηθοσύνης, ἣν λυταῖς ἱεραῖς σου περισώζε.

ΤΗΣ ἡμέρας βαστάσας, βάρος καὶ τὸν καύσωνα
Χριστοῦ τὴν ἄμπελον, καὶ καλλιεργήσας, ἐμμεθόδως
Τρισμάχαρ ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς Κυρίου, περιχαρῶς
τῶν σῶν χαμάτων, τὸν μισθὸν Ἰωσήφ πολυπλάσιον.

Δόξα.

ΠΥΡΕΤΟΥ τὰς ὁρμάς τε, καὶ ῥιγῶν τοὺς βρυγ-
μοὺς ἱερώτατε· θαυμαστῶς ἰᾶται, τὸ πανσέβαστον
σκῆνός σου ἅγιε· ἐκ τῶν μετὰ πόθου προσερχομένων
τῷ Ναῷ σου, οἱ πιστῶς εὐφημοῦσί σε ἐνδοξε,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΩΝ πιστῶν ἢ προστάτις, τείχος ἀκατάλυτον τῶν ὑμνούντων σε, ἢ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἡμῖν φανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Δέσποινα.

Καταβασία.

«**Ω** τρισμακάριστον ἔθλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ «Βασιλεὺς, καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπα-
»τήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι
»σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.»

Ὡδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ εὐθαλής, ἐφάνης μύσα καὶ εὐκαρ-
πος· δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐν οἷς ἀρδευόμενος, καρ-
ποὺς προσενήνοχας, τῷ Θεῷ εὐώδεις, Ἰωσήφ ἀειμα-
κάριστε.

Ἡ Ζάκυνθος πανδημεῖ, ἐπιτελεῖ σοι πανήγυριν, ἣν
φύλαττε δυσωπῶ, ἐκ πάσης κακώσεως, λοιμοῦ τοῦ
πανώλους τε, μάχης ἐμφυλίου· ὦ Ἰωσήφ Ὁσίων ἔ-
ρεισμα.

Δόξα.

Ω θύματος τοῦ καινοῦ, ἤργησαν νόμοι τῆς φύ-
σεως, καὶ γὰρ σὸν σκῆνος σοφὸν, οὐκ οἶδε τὸ σύνολον,
φθορὰν ἀλλ' ὁ Κύριος, θαυμαστώσας πλήρη, φρικτῶν
θαυμάτων ἐναπέδειξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΩΤΗΡΑ καὶ λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων Μητρό-
Θεε, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον
ἡμᾶν, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν
Δέσποιναν.

Καταβασία.

«**Ν**ΟΤΙΟΥ θηρὸς ἐν σπλάγγνοις, παλάμας Ἰωνᾶς
»σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ Σωτήριον Πάθος προ-
»διετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκά-
»σμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπα-
»γέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
»Κόσμον φωτίσαντος.»

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΤΩΝ Ζακυνθίων ἡ πληθὺς χαρμοσύνης, ἐπὶ τῇ
μνήμῃ Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Κρήτης, πανηγυρίζοντες ἐν ὑ-
μνοῖς μεγαλύνωμεν· καὶ τὸ πανακήρατον καὶ πανσέ-
βαστον σκῆνος, τούτου ἀσπασώμεθα ἵνα λάβωμεν πάν-
τες, οἱ εὐλαβῶς τυγχάνοντες αὐτό, ῥῶσιν σωμάτων,
ψυχῶν καὶ τὴν ἄρεσιν.

Ὁ Οἶκος.

ΤΩΝ Κρητῶν ἱερώτατον βλάστημα. Ζακυνθίων
φρουρόν τε καὶ πρόμαχον, Ἰωσήφ τὸν ἡγιασμένον καὶ
δίκαιον, τὸν νεκρώσαντα πάθη τοῦ σώματος, καὶ τη-
ρήσαντα τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον· συνελθόντες ἅπαν-
τες, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν, καὶ τὸ πανσέβαστον αὐτοῦ
σκῆνος, ἀρुπώτοις χεῖλεσι, καὶ ἀγνῇ τῇ καρδίᾳ πόθῳ
κατασπασώμεθα ἵνα λάβωμεν ἐξ αὐτοῦ, ῥῶσιν σωμά-
των, ψυχῶν καὶ τὴν ἄρεσιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΘ'.

Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου
Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ.

Στίχοι.

Τέμνει Κεφαλὴν χεῖρ μαιοφόνος ξίφει,

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἄμφ' ἐνάντη Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑορτάζομεν τὴν κατάθεσιν τοῦ
Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Ἰωσήφ ἐκ
Κρήτης τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Ἀφείς ρέοντα ὡς ἐχέφρων Ἰωσήφ,

Ἰδίᾳ τε νῦν, Ὀλύμπῳ εὖρες.

Εἰκάδι ἄμφ' ἐνάντη Διὸν τε Ἰωσήφ τίω.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου
πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ῥδὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ΗΡΘΗΣ εἰς ὕψος ἀπαθείας, κουφιζόμενος πτεροῖς
θείων σου ἔργων, καὶ τῶν δὴ ὀρεκτῶν, ἀκρότατον,
Τρισμάκαρ, ἐπιποθῶν κατείληφας, ἀκορέστῳ θυμηδίᾳ.

ΑΛΛΟΣ Δαβὶδ ὥφθης τρισμάκαρ, τὴν πραότητα
μεμίμησαι ἐκείνου. Ἰακώβ τ' ἀληθῶς τὸ ἀπλαστον καὶ
σῶφρον, τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ψάλλεις νῦν, ὁ Θεός εὐλογη-
τός εἶ. Δόξα.

ΝΟΕΣ οἱ θεῖοι χαρμολύνως, τὸ πανάσπιλον παρέ-
λαβόν σου πνεῦμα· πρὸς μονὰς Οὐρανοῦ, ἐνθα περιχο-
ρεύων, ἀνακραυγάζεις πάντοτε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΝΟΜΟΥΣ Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως,
τῇ θεῖᾳ σου συλλήψει, ἔτεκες γὰρ Θεὸν, ἀβρόντως ἐκ-
βοῶσα, εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

«**Ε**ΚΝΟΟΝ πρόσταγμα Τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς
» ἐκλόνησε· πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς·
» ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης,
» οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ Πνεύ-
» ματι, πυρὶ συνόντες ἐψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
» Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.»

Ῥδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

ΑΠΑΘΕΙΑ, κοσμησάς σου τὸν βίον, καλλονὴ τέ,
ἐδείχθης Ἱερέων· καὶ κανὼν Μοναστῶν, καὶ ὄρος ὁρ-
θοδόξων, ᾧ Ἰωσήφ καὶ καύχημα Ζακυνθίων θεοφόρε.

ΤΟῦ Κυρίου, τὸ τάλαντον τρισμάκαρ, φιλοπόνως,
ὡς πολλαπλασιάσας, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξίωσαι·
ἐντροφῶν τοῦ κάλλους, ἀμέσως εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα
τὸν Κύριον.

ΩΣ ἀστέρα, κατέπηξέσε πόλῳ, ὁ οὐράνιος Θεός
φωταγωγούντα, τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι τῶν θαυμάτων
σου· ἃ χεῖς ἀφθόνως τοῖς πᾶσιν ὁσημέραι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΤΗΣ ψυχῆς μου, ἐνίσχυσον τὸν τόνον, ὃν εἰς τέ-
λος, ἐνέκρωσεν ἀθλίως, ἡ ἁμαρτία Δέσποινα πανύ-
μνητε· ἵνα θεαρέσως, διάγω μέχρι τέλους.

Καταβασία.

«**ΕΞΕΛΟΓΕΙΤΕ** Ποῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοὶ δημιουργὸν Πατέρα, Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα »**Λόγον**, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ »**ὑπερυψοῦτε** τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

ΑΠΕΠΤΗΣ εἰς τὸ ὕψος τῶν οὐρανῶν, ἀετὸς χρυσοπτέρυξ ὡς πάνσοφε, τὴν καλὴν πῆξας πρὸς αὐτὸν ἱεροπρεπῶς· ἐν ᾧ τρυφῶν ἀλήκτως τε, οἷς περ σοὶ ἡτοίμασεν ὁ Χριστὸς· ἐκεῖθεν ἐποπτεύειν, μὴ παύσῃ δυσωποῦμεν, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ σὲ γεραίρωντας.

ΝΕΚΡΩΣΑΣ Μύστα μέλη τὰ τῆς σαρκός. Βασιλεὺς οὐρανίῳ ἐστράτευσας σθένει παντὶ, οὗ τῇ πανοπλίᾳ καθοπλισθεὶς, τὰς τοῦ βελίᾳ φάλαγγας, ἄρδην κατηδάφισας κραταιῶς· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους ἐκ τῆς χειρὸς Κυρίου, εἴλες ἀμέλει Ἰερώτατε.

Δόξα.

ΩΣ ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, Ἰωσήφ Ἰερέων ἀγλαΐσμα ἐκδυσώπῳ, αἶτει ἀνάως ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τοῦτομου τὸ πόνημα, δέξαι ὡς ἐδέξατο ὁ Χριστὸς, λεπτὰ τὰ δύο χήρας, συγγνώμην μοι παρέχων, ὧν περ ἐν βίῳ ἐπλημμέλησα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΓΓΗ δεδοξασμένη Μητὲρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, νέφος διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ Χριστὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα

θέλεις ἐπιτελεῖς, ἀνύει· ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρόνε· ὅθεν σὲ πάντες μαγαλύναμεν.

Καταβασία.

«**ΜΥΣΤΙΚΟΣ** εἰ Θεοτόκε, Παράδειτος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὅφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, »ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν »ὑψοῦμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μαγαλύνομεν.»

«**Ο** διὰ βρόσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον, τῆς »γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατὰ διαλέλυται, τῷ »βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν μαγαλύνουσιν.»

Ἐξαποστειλάριον.

ΚΡΗΤΩΝ τὸ θεῖον βλάστημα, Ζακύνθου ἐγκαλῶπισμα, καὶ Ἐκκλησίας τὸ κῦδος, φιλέορτοι μετὰ πόθου, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες, ῥῦσαι δεινῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας σου· τὸ σὸν πανάγιον σκήνος, ᾧ Ἰωσήφ ἀγγελόφρον.

Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ο νῶτοις ἐποχοῦμενος, Χερουβικοῖς Πανάχραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλήθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσῃται, Υἱὸς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ σὲ αἰεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρόξενον σωτηρίας.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

ΤΩΝ Ζακυνθίων τὰ στήρη δεῦτε πελάσωμεν, ἐν

τῷ σεπτῷ τεμένει, Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Κρήτης, πίστει ἀσπασθῶμεν σκῆνος αὐτοῦ, ἀρρύπῳτοις ἐν χεῖλεσι· καὶ γὰρ ἀφθόνως παρέχει πᾶσιν ἡμῖν, νοσημάτων ἀπολύτρωσιν.

Η τῶν Κρητῶν πολιτεία ἐγκαυχωμένη βοᾷ, ἐμὸς ὑπάρχει οὗτος, ὁ λαμπρότατος μύστης· ἡ Ζάκυνθος δὲ πάλιν γήθεται νῦν, πλουτισθεῖσα τὸ ἅγιον, καὶ πανσεβάσμιον σκῆνος, ὁ πλημμυρεῖ, ἀενάως τὰ ἰάματα.

ΤΟΝ Ἰωσήφ ἐμιμήσω τὸν τῆς Αἰγύπτου τροφόν, καὶ γὰρ ἡγιασμένε, Ἰωσήφ τῶν πενήτων, ὥφθης χορηγία χέων αὐτοῖς, ἀφειδῶς τὸν σὸν ἔλεον· καὶ βιωτεύσας σωφρόνως ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν ἔλαβες τὴν ἀρρήτον.

ΟΙ ὀρφανοὶ τῷ τεκόντι, οἱ ἀσθενεῖς ἰατρῷ, πεινῶντες τῷ τροφῇ, Ἱερεῖς τῷ κατόπτρῳ οἱ πάντες τῷ προσφθάνοντι πανταχοῦ, εὐχαριστοῦντες προσεῖπωμεν· ὦ Ἰωσήφ παναοίδιμε τῶν πιστῶν, χαίροις δόξα καὶ ἀγλαΐσμα.

Δόξα. Ἦχος π.λ. α.

ΟΣΙΩΝ τὸ ἀκροθίνιον ἡγιασμένε Ἰωσήφ, τὴν φωνὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἐνωτισθεῖς, τὸν κόσμον κατέλειπες, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπώμιον ἀράμενος, ἀκλινῶς τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ νεκρώσας τῇ ἐγκρατεῖα τὰ πάθη, τοῖς Ἀγγέλοις ὥφθης παρεμφερής· ὁθεν ὁ μισθοδότης σὸν σκῆνος ἀφθαρτίσας, κρήνην ἱαμάτων ἀνέδειξε τοῦτο, τοῖς μετὰ πίστεως σὲ ἐπικαλουμένοις· ὃν μὴ παύσῃ ἱκετεύειν ἀδιαλείπτως μὲν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· ἐξόχως δὲ, ὑπὲρ τῆς νήσου Ζακύνθου, ἥτις σὲ ἐορτάζει λαμπρῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΑΚΑΡΙΖΟΜΕΝ Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειτον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης γόνος λαμπρὸς, χαίροις Ἐκκλησίας, ὁ ἀσύλητος θησαυρὸς· χαίροις τῆς Ζακύνθου ὁ φύλαξ καὶ προσάτης, ὦ Ἰωσήφ τρισμακάρις πιστῶν τὸ καύχημα.

Ἕτερον.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ Νῆσος σκίρτα λαμπρῶς, ἔχουσα τὸ σκῆνος, Ἀγγελόφρονος Ἰωσήφ, ἐν ταῖς τοῦ Δεσπότη, αὐλαῖς διηνησμένον, φωτίζον καὶ μυρίζων πιστῶν τὸ σύστημα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ.

Εἰς τὸν Ὅσιον καὶ Δίκαιον Ἰωσήφ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα στιχολογεῖν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, τὸ Θεὸς Κύριος.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος δ'.

ΟΙ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφορῶν, καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμωμεν δακρύοντες Ἰωσήφ τῷ Τεμένει, κράζοντες ἐκ πίστεως, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ῥῦσαι ἡμᾶς ποικίλων κακώσεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΟΥ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐεσαι πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντίων δεινῶν.

Εἴτα ὁ Ν'. Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος π.λ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ΙΩΣΗΦ Τρισμάκαρ νῦν ἐκτενῶς, δέησιν προσάγων, μὴ ἐλλείπῃς τῷ Λυτρωτῇ, πρεσβεύων κινδύνων διασῶσαι, τοὺς ἀδιδάκτω τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Ἄγιε.

Ἡ θεία σορὸς σου Πάτερ πιστοῖς, βρύει τὰς ἰάσεις, προσιοῦσι τῷ Ναῶ, καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ὡς ἱατρὸς θεραπεύεις πανάριστος.

Δόξα.

ΝΟΣΟΥΣΑΝ ΜΟΥ ἴασαι τὴν ψυχὴν, Ἰωσήφ Τρι-

μάκαρ, τῶν νοσούτων ὁ Ἰατρὸς, καὶ βαίνειν τὰς τριβούς τοῦ Κυρίου, σὴ μεσιτεία παρμάκαρ ἐνίσχυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΔΥΣΩΠΕΙ Παρθένε τὸν σὸν υἱόν, σὺν τῷ Ἰωσήφ τε. νεκρωθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, ὡς πάλαι ἐξώου, τὸν τῆς χήρας, υἱὸν αὐτοῦ θεῖω προστατάγματι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΕΧΟΝΤΕΣ ΣΕ προστατήν, πρὸς τὸν Θεόν Ἄγιε, οἱ ὀρθοδοξοῦντες, τιμῶμεν καὶ ἱκετεύομεν. Πάτερ ἀοίδιμε, τοὺς σὲ πιστῶς εὐφημοῦντας, πειρασμῶν ἀπάλλαξον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ Πάτερ, τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι, πάθη καὶ τὰ τραύματα ταύτης, τάχος θεράπευσον, τὸν εὐφημούντων σε, καὶ γεραιρόντων ἐκ πόθου, μοναζόντων καύχημα, Ἰωσήφ ἄγιε.

Δόξα.

ΕΥΜΕΝΗ ΣΕ προσάτην, πρὸς τὸν Θεόν Ὅσιε, πάντες προβαλλόμεθα Πάτερ, Ἰωσήφ δίκαιε, καθικετεύοντες, πειρατηρίων παντοίων, λυτρωθῆναι ἅπαντας τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑΝΑΓΙΑ Παρθένε, τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λυτρώσαι παντοίων κινδύνων τοὺς σοὶ προστρέχοντας, καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, Θεοκυῆτορ Μάρια, τῶν πεισῶν βοήθεια, μόνη Πανύμνητε.

ΔΙΑΣΩΣΟΝ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, σοὺς δούλους Ἰωσήφ μάκαρ, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ θλίψεως, σὲ γὰρ ἔσομεν, πρὸς τὸν Κύριον πρέσβυν.

ΕΠΙΒΛΕΨΟΝ ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν τῶν σῶν δούλων δέησιν, καὶ πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ θερμός, ὑπάρχεις ὦ Ἀοίδιμε, τοῖς πόθῳ τῷ σῷ Τεμένει προσπελάζουσι, καὶ πισῶς γεραίρουσι, καὶ βοῶσί σοι πανσεβάσμιε ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς μέγας ἡμῶν φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Ῥοδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΙΩΣΗΦ Θεοφόρε, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ προσρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, ὅπως σὲ ἀπαύτως μακαρίζωμεν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ Ὅσιε, τὴν νενεκρωμένην ψυχὴν ἡμῶν ζώωσον, καὶ ἀνάστητον πρεσβείαις σου, ἐκ βυθοῦ θανοῦσαν ἀπογνώσεως.

Δόξα.

ΟΝ ἐπόθησας Ὅσιε, σάρκα δι' ὃν ἔτηξας καθικέτευε, τοῖς ὑμνοῦσί σε ζωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΑΙΣ Μητρὸς σου δεήσεσι, καὶ τοῦ σοῦ Ὁσίου Κύ-

ριε δώρησαι, τοῖς ἰκέταις σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πλημμελημάτων υπεράγαθε.

Ῥοδὴ ε'. Ἰτα τί με ἀπώσω.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΙΩΣΗΦ τοῦ Ὁσίου, ταῖς πανευπροσδέκτοις ὁ Θεὸς δεήσεσι, σκότους ἐξωτέρου, καὶ γέενης τοὺς δούλους σου λύτρωσαι· καὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἀξίωθῃναι, καταξιώσων μόνε μακρόθυμε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΠΑΡΕΣΤΩΣ τῇ Τριάδι, Πάτερ παμμακάρισε Ἰωσήφ Ἄγιε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτευε ταύτην μακάριε, τοῦ ῥυθθῆναι πάντας, βιωτικῶν πειρατηρίων, τοὺς προσρέχοντας πίσει τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα.

ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΥΣ θυσίας, λειτουργῶν προσέφερες Θεῷ τρισόλβιε, ἱερεὺς ὑπάρχων, τοῦ Ὑψίστου Ἰωσήφ ἀοίδιμε, ἀλλὰ τοῦτον Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μὴ διαλείπῃς ὑπὲρ πάντων τῶν πίσει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕΟΤΟΚΕ Παρθένε, καύχημα καὶ σῆριγμα πιστῶν πανάμωμε, ἡ Θεογεννήτωρ, καὶ τῆς Κτίσεως πάσης Βασίλισσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας τὸν σὸν Υἱόν, λύτρωσαι πάσης, ἐπηρείας δεινοῦ πολεμήτορος.

Ῥοδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Η σὴ παμμακάκαρ ψυχὴ, τοὺς οὐρανοὺς ἐγκατόκησε, τὸ σῶμά σου δὲ τῇ γῇ, ὑπάρχον ἐξαίσια, τελεῖ τὰ

τεράσια, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεύον τὰ νοσήματα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΣΑΙΣ εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς, συντήρει μάκαρ σεβάσμιε, τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, ψυχῆς τε ἀγνότητι, τιμῶντάς σε ἐνδοξε, καὶ προσκολουμένους, σοῦ τὴν ἁμαχὸν ἀντίληψιν.

Δόξα.

ΜΕΣΙΤΗΝ πρὸς τὸν Θεόν, σὲ εὐμενῇ προβαλλόμεθα, ὦ ἱερὲ Ἰωσήφ, ὑπάρχεις γὰρ σήριγμα, καὶ καύχημα Ὅσιε, τῶν πιστῶν καὶ κλέος, ἡμῶν Πάτερ παυσίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ βάτος τῷ Μωϋσῇ, σὲ προετύπου πανάμωμε· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Λυτρωτὴς, τεχθεὶς ὡς ἠδόκησε, διέσωσεν Ἀχραντε, τοὺς προσκαλουμένους, σοῦ τὴν ἁμαχὸν βοήθειαν.

ΔΙΑΣΩΣΟΝ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, σοὺς δούλους Ἰωσήφ μάκαρ, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως, σὲ γὰρ ἔχομεν, πρὸς τὸν Κύριον πρέσβυν.

ΕΠΙΒΑΕΨΟΝ, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν τῶν σῶν δούλων δέησιν, καὶ πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας.

Εἶτα τὸ παρὸν Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΟΙ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, τοῦ Ἰωσήφ τῷ σεπτῷ τεμένει προσδράμωμεν, καὶ ἐγγίζοντες εὐλαβῶς αὐτοῦ τῇ θείᾳ σοφῇ, μετὰ πόθου κράξωμεν αὐτῷ· ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβὼν τοὺς νοσοῦντας

ἰάσασθαι, τάχυνον ἐξελεῖσθαι, παντοίων πειρατηρίων, καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου

Τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς Ὅσιον.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τροπάριον. Ἦχος π.λ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

ΠΡΟΣΠΗΤΩΜΕΝ Σοι Κύριε, βοῶντες τὸ ἡμέρομεν, μὴ παρίδης, ἀλλ' οἰκτείρησον ἡμᾶς, πιστῶς προσπεφυγότας, τῇ σκέπῃ σου καὶ σῶσον, Ἰωσήφ ταῖς παρακλήσεσι.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σου. κτλ.

Ὤδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΤΩΝ Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστάσις ὄντως Πάτερ τρισόλβιε, Ἰωσήφ θεοφόρε, ἐκλύτρωσαι κινδύνων τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΑΜΥΘΗΤΟΥΣ ἀγῶνας, ἐπὶ γῆς ἡγωνίσω Ἰωσήφ
"Οσιε, καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις, συνὼν χοροσασίας, πε-
ριφρούρει τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

ΣΕΛΥΤΟΝ τῷ Κυρίῳ, προσενήνοχας ἡάτερ θῦμα
εὐπρόσδεκτον, Ἰωσήφ ἀγγελόφρον· καὶ νῦν μὴ διαλεί-
πης, ἐποπτεύων τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΚΑΝΥΜΝΗΤΕ Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα Κό-
σμῳ κυήσασα, παντοίων ἀλγυδόνων, ἀπάλλαξον τοὺς
πίτσι, τῷ Ἰῷ σου κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν Βασιλεῖα τῶν Οὐρανῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Τῇ σῇ πρεσβείᾳ τὰς τῶν ψυχῶν ἀρρώστιας, τῶν
σὲ τιμῶντων θεραπεύεις τρισμακάρ, ὅθεν σὲ τιμῶμεν
Ἰωσήφ Θεοφόρε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΣ τὸν Δεσπότην σὲ προβάλλοντες πρέσβυν,
ἀπὸ κινδύνων ἐκλυτρούμεθα Μάκαρ, σαῖς πανευπροσ-
δέκτοις πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβείαις.

Δόξα.

ΤΑ τῆς ψυχῆς μου ἀποκάθαρσιν πάθη, σῇ μεσι-
τείᾳ Θεοφόρε τρισμακάρ, ὅπως σε γεραίρω, ὦ Ἰωσήφ
Θεόφρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗΝ ἐκτακεῖσαν ἀμαρτίαις ψυχὴν μου, σῇ μεσι-
τείᾳ καταδρόσισον Κόρη, ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΡΗΝΗΝ οὐρανόθεν, "Οσιε τρισμακάρ, κατα-
πεμφοθῆναι δυσώπει πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανείᾳ σὲ
μακαρίζουσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΧΑΡΑΣ καὶ εὐφροσύνης, ἐμπλησον Θεόφρον, τοὺς
προσιόντας τῷ θεῷ Τεμένει σου, καὶ τὸν Δεσπότην
αἰεὶ μεγαλύνουσι·

Δόξα.

ΚΑΤΑΥΓΑΣΟΝ τὰς κόρας, Μάκαρ τῆς ψυχῆς
μου, πεπωρωμένας, καὶ τρέχειν ἐνίσχυσον, πρὸς τρί-
βους θείας τὸν σὲ μακαρίζοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗΝ ὄντως Θεοτόκον, πάντες σὲ τιμῶμεν, καὶ ἀ-
σιγήτως τὸ χαῖρε σοὶ κράζομεν· σὺ γὰρ ἐκύησας Κό-
σμῳ τὴν ἀγαλλίασιν·

Καὶ εὐθὺς τὰ Μεγαλυνάρια.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης γόνος λαμπρὸς, χαίροις
Ἐκκλησίας, ὁ ἀσύλητος θησαυρὸς, χαίροις τῆς Ζα-
κύνθου ὁ φύλαξ καὶ προστάτης, ὦ Ἰωσήφ τρισμακάρ,
πιστῶν τὸ καύχημα.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ Νῆσος σκίρτα λαμπρῶς, ἔχουσα τὸ

σκήνος, Ἀγγελόφρονος Ἰωσήφ, ἐν ταῖς τοῦ Δεσπότου, αὐλαῖς διηγιζόμενον, φωτίζον καὶ μυρίζων πιστῶν τὸ σύστημα.

ΑΠΟ σῶν καμάτων ἀσκητικῶν, αὔρας μυριπνόους αἰσθανόμενοι ἐν τῷ σῶ Ἰωσήφ Τεμένει, λαμβάνομεν ἰάσεις ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὅθεν τιμῶμέν σε.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, χαίροις ὁ Ζακύνθου ἀπροσμάχητος βοηθός, Ἰωσήφ τὸ κλέος, Ὅσιων καὶ ἡ δόξα, ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας δεινῶν περιζῶσε.

ΚΑΝ ἐτμήθης κάραν ὦ Βαπτιστὰ, φλέγγεται ἡ γλῶσσα, τὸν Ἡρώδην ἐλέγχουσα, Λόγου τὴν φωνὴν σε, συγῆσαι γὰρ οὐκ ἔδει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν ᾧ Χριστὸν κηρύξασθαι.

ΕΧΟΝΤΕΣ ἐξάρχουσιν τὴν Ἀγνὴν, Νόες σὺν Προδρόμῳ, Ἀποστόλων θεῖος χορὸς, Προφητῶν, Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν, Ὅσιων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην καθεκτεύσατε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον.

Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Καὶ τὰ παρόντα Προσόμεια.

Ἦχος β'. Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ ἐκ νόσων χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἄλλων παντοίων, δεινῶς θλιβόμενοι νῦν, ἔνθα τὰ ἰάματα, θαυματοβρύτου σοροῦ, Ἰωσήφ γὰρ ἐκβλύζουσι, ὡς ρεῖθρα Νειλῶα, σπεύδοντες προσπέσωμεν, γονυκλιτῶς ἐν κλαυθμῷ, ῥῦσαι ἐκβοῶντες, οἵκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον.

Ἔτερον. Ὁμοιον.

ΟΝΤΩΣ ἀνεδείχθης ἐκ Θεοῦ, ἄκρος ἀκροῦ ἀντιλήπτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σέ, πόθου τε καὶ πίσεως, προσπεφυγόντων θερμῶς, ἀναργύρως ἰώμενος Ἰωσήφ παμμάκαρ, ὅθεν σου δεόμεθα, περιπτυσσόμενοι νῦν, θείαν σου Σορὸν, καὶ βοῶντες, οἵκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον.

Ἔτερον. Ὁμοιον. Θεοτοκίον.

ΠΑΝΤΑΣ ἡμᾶς οἵκτειρον Ἀγνὴ, Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ παρθένε, προσπεφυγόντας ἐν σοὶ, καὶ σοῦ τὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, σὸν οἰκέτην προβάλλοντες, Ἰωσήφ τὸν Θεῖον, πρέσβυν νῦν πανάριστον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν, ῥῦσαι καὶ φορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν Βασιλείας, σοῦ Υἱοῦ ἀξίωσον δεόμεθα.

Καὶ τὰ λοιπά. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΎΜΝΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ,

Εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωσήφ,

Ψαλλόμενοι ἐν τῇ Καταθέσει τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Λειψάνου, τῇ κβ' Αὐγούστου.

Ἦ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Στάσις α'.

Μακαρίζομέν σε, Ἱερὲ Ἰωσήφ, καὶ τιμῶμεν τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, οὓς ὑπέφερες, σεβρῶς διὰ Χριστόν.

Μακαρίζομέν σε, καθορῶντες τρανώς, σκῆνός σου τὸ θεῖον ἀλώβητον, ἐξ' οὗ χέονται ἰάσεων πηγαί.

Ἐκ μητρὸς κοιλίας, ἡγιάσθης σοφὲ, καὶ ἐκ βρέ-
φους τῷ Θεῷ ἠκολούθησας, οὗ προθύμως προσηρμό-
σθης, τῷ ζυγῷ.

Ἐν σεμνείῳ Πατέρ, Δερματάνου ἐκὼν, τῶν Ὁσίων
τοῖς χοροῖς συνηρίμῃσαι, καὶ ἐδείχθης τούτων ἀρι-
στος κανών.

Τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, Θεοφόρε λαβὼν, τῷ Χρι-
στῷ μετὰ σπουδῆς ἠκολούθησας, βδελυξάμενος, ὀρέ-
ξεις τῆς σαρκός.

Ἐφθασας τὰ ἄκρα, τῆς Ἀγγέλων ζωῆς, τὸ γὰρ
τούτων ἐμιμήσω πολίτευμα, καὶ οὐράνιος ἐδείχθης
ἐπὶ γῆς.

Ἐσπευσας τὸ χεῖρον, Ἰερὲ Ἰωσήφ, ὡς ἐχέφρων ὑ-
ποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ ἐλάτρευσας ὁσίως τῷ Χριστῷ.

Ὡς οὐδὲν ἡγήσω, κατὰ Παῦλον σοφὲ, τὰ ἐν κό-
σμῳ, ὡς φθαρτά τε καὶ ρέοντα, πρὸς τὰ ἀφθαρτα, ἐ-
πτέρωσας τὸν νοῦν.

Στρατιαὶ Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, τὴν
χαρμόσυνον τιμῶσι πανήγυριν, Ἰωσήφ τε, τοῦ κοινοῦ
ἡμῶν Πατρός.

Χλεύην παρανόμων, Ἰουδαίων σοφὲ, νουνεχῶς σὺ
κατ' αὐτῶν ἐσφενδόνησας, χειριζόμενος τὸ ὄπλον τοῦ
Σταυροῦ.

Οἶνόν σοι προσῆξαν, τοῦ πεινῶ σοφὲ, φιλικῶς,

ἀλλὰ δολίως οἱ ἄφρονες, θν' ἡγιάσας σφραγίδι τοῦ
Χριστοῦ.

Ὅπερ καθορῶντες, κατὰ σοῦ οἱ δεινοὶ, ἐκμανίζουσι
καλοῦντές σε ἄδικον, τὸν ἀγίως ἀνταμείψαντα αὐτοῖς.

Καὶ εἰς δίκην φέρουν, κατακρίναι δεινῶς, σὲ τὸν
δίκαιον, καὶ ὄντως ἀνεύθυνον, ἀλλ' ἐκρίθησαν κατὰ οἱ
δυσμενεῖς.

Στερηθέντες οἶνου, τοῦ ἰδίου εὐθὺς, ὡς ἀνάξιοι καὶ
ἄμοιροι χάριτος, ἦν περ ἔλαβε χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Τοῦ Δουκὸς προσάξει, ἔλαβον οἱ πιετοί, τὸν εὐ-
λογημένον οἶνον ὡς ἄξιοι, μεταλείψεως αὐτοῦ καὶ
κατοχῆς.

Οἱ πίνοντες μετρίως, μετὰ εὐχαριστίας, τὸν Θεόν,
καὶ τὸν τούτου θεράποντα, Ἰωσήφ, ἐδόξαζον πιετῶς.

Ὅλον σου τὸν πλοῦτον, Θεοφόρε πτωχοῖς, διεσχόρ-
πισας τοῦ Κτίστου μιμούμενος, τὴν συμπάθειαν, ἣν ἐ-
σχε δι' ἡμᾶς.

Τῶν χαμάτων γέρα, ἐπαξίως λαβὼν, ἐκ χειρὸς
τοῦ Ποιητοῦ σου τρισόλβιε, τῶν Ὁσίων ἡριθμήθης
τοῖς χοροῖς.

Τῶν Κρητῶν ἡ Νῆσος, αὐχομένη βοᾷ, ἐξ ἐμοῦ τὸ
θεῖον κλέος ἐβλάστησεν, Ἰωσήφ τῶν Μοναζόντων ὁ
φωστήρ.

Ζακυνθίων πόλις, ἐορτάζει λαμπρῶς, τὴν ἀγίαν τοῦ
σοῦ σκῆνους κατάθελαι, τοῦτο ἔχουσα ἀκέστορα παθῶν.

Ἰερεῖς καὶ ἄπας, Ὁρθοδόξων λαὸς, τὴν ἀγίαν νῦν

κυκλώσατε λάρνακα, ἐν ᾗ πρόκειται, ἡμῶν ὁ θησαυρός.

Καὶ μετ' εὐλαβείας, καὶ ψυχῆς καθαρᾶς, τὸ πανσέβαστον ἀσπάσασθε Λείψανον, τὸ προχέον ἱματίων τοὺς κρουνοὺς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα σέβω, τὸν Υἱὸν προσκυνῶ, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ τὸ Παράκλητον, Τριάς σῶσόν με ἁγία τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο συνέχων πάντα, τῇ δρακί ὡς Θεός, συνεσχέθη ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πάναγνε· ἵνα φύσιν ἀναπλάσῃ τῶν βροτῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Μακαριζομέν σε, Ἱερὲ Ἰωσήφ, καὶ τιμῶμεν τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, οὓς υπέφερες στερβῶς διὰ Χριστόν.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Πρὸς τὸ, "Ἄξιον ἐστίν.

"Ἄξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σε Κρητῶν τὸν γόνον, Ζακυνθίων ὄντως τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀγλαΐσμα, τῶν θείων Ἀσκητῶν.

"Ἄξιον ἐστὶ μακαρίζειν σε τὸν Θεοφόρον, τῶν πιστῶν τὸ νέον θησαύρισμα, καὶ πανάριστον Ποιμένα Μογαστῶν.

"Ἀγγελοι παιδρῶς, σὺν ἀνθρώποις σήμερον τιμῶσι, τὴν ἁγίαν τοῦ σοῦ σκήνου κατάθεσιν, καὶ δοξάζουσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Θεόν.

Λόγου τοῦ Χριστοῦ, σὺ ἀκήκοας Πάτερ ἐπ' ὧμων, ἤρας τὸν Σταυρὸν τὸν σωτήριον, νουνεχῶς ἰχνηλατήσας τὸν Ἰησοῦν.

"Ἰδὼρ ζωηρὸν, νηπιόθεν ἐκροφήσας Πάτερ, ἀνθρακας παθῶν ἄρδην κατέσβεσας, καὶ ἐπήγασας κρουνοὺς ζωοποιούς.

Κόσμου τὰ τερπνὰ, ἀρνησάμενος ἀνδρειοφρόνως, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀνέλαβες, καὶ ἀνῆλθες εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν.

"Ἐφησε ποτὲ, θεῖω Πνεύματι ὁ Προφητάναξ, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσεται, ἐν τῷ οἴκῳ φυτευθεὶς τῷ τοῦ Θεοῦ.

Ξύλον φυτευθὲν, τῶν ὑδάτων ἐκ ταῖς διεξόδοις, σὺ ἐδείχθης Ἰωσήφ παμμάκαρ, καὶ ἐβλάστησας καρποὺς ἀειθαλεῖς.

Χαίρων ὁ Σωτὴρ, οὐρανοῦ πολίτην σε δεικνύει, καὶ Ὅσιων θείων ὁμόσκηνον, ὡς τὸ τάλαντον ἐπήυξήσας καλῶς.

Ζῶσι τῷ Χριστῷ, ὄντως δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα, ζῆς καὶ σὺ Ἰωσήφ αἰοῖδιμε, αὐλιζόμενος ἐν Δικαίων τοῖς χοροῖς.

Ολον σεαυτὸν, ὡς ἀνέθηκας τῷ Ποιητῇ σου, οὕτω

καὶ αὐτὸς μεγάλως σὲ ἐδόξασε, καὶ ἐτίμησέ σε, Ἰωσήφ λαμπρῶς.

Γέρα πρὸς Θεοῦ, ὄντως εἴληφας Ὅσιε Πάτερ, πάντων θεραπεύειν νοσήματα, τῶν τιμῶντων σου κατάθεσιν σεπτὴν.

Νόων ἡ πληθὺς, χαίρουσα ψυχὴν σου τὴν ἁγίαν, ὥς εὐῶδες θύμα προσέφερεν, ἐνθα τέρονται ἀγέλαι' Ἀσκητῶν.

Ἄδει σὺν ἡμῖν, καὶ γεραίρει σου τὴν μνήμην Μάκαρ, στίφη νοερῶν στρατιῶν εὐφημοῦντά σε, καὶ δοξάζοντα τὸν Κύριον φαιδρῶς.

Μάκαρ Ἰωσήφ, τὸ σεπτὸν σου σκῆνος ἀφθαρτίσας οὐρανοῦ ὁ Κτίστης δεικνύει σε, κληρονόμον αἰώνιων ἀγαθῶν.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ἄσμασι θείαις, μνήμην Ἰωσήφ τοῦ τρισμακάρος, ἵνα σχῶμεν ἄφεσιν πρὸς Θεοῦ.

Δεῦτε εὐλαβῶς, ἀσπασώμεθα τὸ θεῖον σκῆνος, τοῦ θερμοῦ ἡμῶν ἀντιλήπτορος, καὶ ἀμίσθου τῶν καμνόντων ἱατροῦ.

Ἀπασα πληθὺς, Ζακυνθίων νῦν Ἰωσήφ Μάκαρ, λάρνακα κυκλοῦντες δέει πολλῶ, ἀσπαζόμεθα σὺν σκῆνος τὸ Ἱερόν.

Μέμνησω ἡμῶν, τῶν τιμῶντων σε Πατέρων κλέος καὶ δαιμονικῶν ἐλευθέρωσον, κεντημάτων, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ.

Ἀντρώσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Ἰωσήφ τρισμακάρο, καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἐναντίας προσβολῆς.

Ῥύσαι πειρασμῶν, ἐκ παντοίων με τὸν σὺν εἰκὲ-
την, καὶ ψυχῆς μου πάθη τὰ χρόνια, ἀποκάθαρσεν
παμμακάρο Ἰωσήφ.

Ἄξιον ἐστίν, ὃ θεόληπτε ὑμνολογεῖν σε, τῆς Ζακύνθου ὄντως τὸ φρούρημα, φιλανθρώπως ἐκ Θεοῦ αὐτῇ δοθέν.

Δόξα.

Ἀναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ κατάπεμψον, ὁμοδύναμε καὶ ὁμόδοξε Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅν περ οὐρανοὶ, οὐκ ἐχώρησαν ἡ τῆς Παρθένου, μήτρα παραδόξως ἐχώρησε, καὶ ἐδέιχθη πλατυτέρα οὐρανῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Ἄξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σε Κρητῶν τὸν γόνον, Ζακυνθίων ὄντως τὸ στήριγμα, καὶ ἀγλαΐσμα, τῶν θείων Ἀσκητῶν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Πρὸς τὸ, Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε τὸν Ὅσιον Κύριον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, ὦ Ἰωσήφ
Θεόφρον.

Τῶν Κρητῶν τὸν γόνον, καὶ Ζυκύνθου χλέος, ὑ-
μνήσωμεν συμφώνως.

Τὸν Κύριον ἐκ βρέφους, ἠγάπησας Θεόφρον, ἐν
ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου.

Τὴν στενὴν Τρισμακάρ, ὁδὸν καὶ τεθλιμμένην, δι-
ώδυσας Κυρίου.

Εσκόρπισας ἀφθόνως, πάντα σου τὸν πλοῦτον,
Μάκαρ τοῖς δεομένοις.

Ἀντίληψις πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ σκέπη, ἐδεί-
χθη· Θεοφόρε.

Μελιχισεδέκ ὡς πάλαι, ἀνέπεμψας θυσίας, Κυρίῳ
τῷ Θεῷ σου.

Εἰς οὐρανοῦς τὰ γέρα, ἀπέλαβες ἀξίως, παρὰ τοῦ
Εὐεργέτου.

Καὶ χαίρων ἐντυγχάνεις, ἐνθα ἀνατέλουν, Τριάδος
αἱ ἀκτῖνες.

Νέος ἀνεδείχθης, ἀστήρ καταφωτίζων, πιστῶν τὰς
διανοίας.

Ὡs ὁ ὁμῶνυμός σοι, ὦ Ἰωσήφ ἐδείχθης, πτωχῶν
ὁ σιτοδότης.

Εν οὐρανῷ ὁ Κτίστης, καὶ ἐν τῇ γῇ ἀξίως Μάκαρ
ἐδόξασέ σε.

Καὶ τὸ σεπτὸν σου σκήνος, ἐνδόξως ἀφθαρτίσας,
παρέχει τὰς ἰάσεις.

Ἦπερ τῶν σέ ὑμνούντων, ὦ Ἰωσήφ μὴ παύσῃ·
πρὸς Κύριον πρεσβεύειν.

Εχοντές σε πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν Παμμάκαρ,
λυτρούμεθα κινδύνων.

Περίσωζε τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ σέ ὑμνούντας, ὦ
Ἰωσήφ Τρισμακάρ.

Ειρήνην δωρηθῆναι, τοῖς σέ ἀνευφημοῦσι, ὦ Ἰω-
σήφ δυσώπει.

Δεῦτε πιστοὶ ἐν ὕμνοις, ἀσπάσασθε τὸ σκήνος,
Πατὴρ συμπαθεστάτου.

Τις ἐξείπη Μάκαρ, σοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας, οὓς ἐτ-
λής ἐν τῷ βίῳ.

Ἦμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, συντήρησον ἀτρώτους,
βελῶν τῶν τοῦ βελίηρ.

Σπεῦσον ἡμᾶς σῶσαι, ὦ Ἰωσήφ σοὺς δούλους, ἀ-
νάγκης ἐνεστώσης.

Τοὺς τόν δε σοῦ τὸν ὕμνον, δαπάνη τύποις δόν-
τας, γράφων ἐν Βίβλῳ Ζώντων.

Καὶ ἐν σκηναῖς Ἀγίων ἀξιώσον εὐχαῖς σου, αὐ-
τοὺς καὶ πιστοὺς πάντας.

Δέξαι καὶ τοῦ δῶρον, ὡς ὁ Χριστὸς ἐδέχθη, χή-
ρας λεπτὰ τὰ δύο.

Δόξα.
Τρισάγιε Θεότης, προσδέχου τὰς δεήσεις, τῶν σε
ὕμνολογούντων.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Παρθενομήτορ Κόρη, ὃν ἔτεκες δυσώπει, ὑπὲρ τοῦ
σοῦ Ποιμνίου.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μαχαρίζομέν σε τὸν Ὅσιον Κυρίου.

